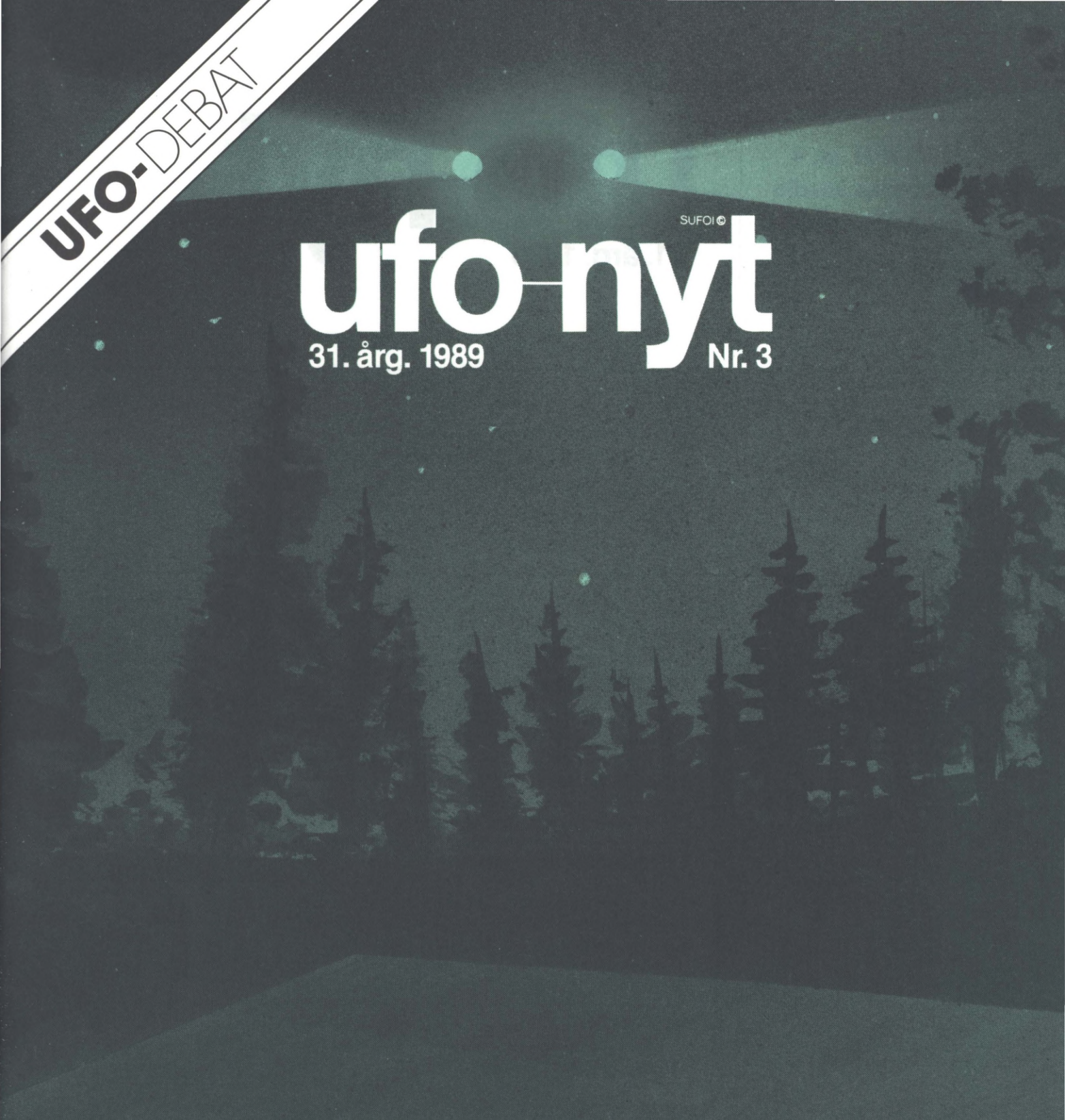
UFO-DEBAT

SUFOI ©

ufo-nyt

31. årg. 1989 Nr. 3

UFO over Gudenåen?
Mystisk lys på Månen
Spøgelsesraketterne
På udflugt i solsystemet

Abonnement 157 kr. årligt • Løssalg 40 kr. pr. nummer

UFO-NYT nr. 4 udkommer medio december 1989

Deadline for stof til nr. 4 er 1. okt.

ufo-nyt

31. årg. 1989 Nr. 3

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE
42 24 17 02

FORSIDE:
Objektet ved Gudenåen, som vor tegner forestiller sig, det må have set ud for observatøren.
Læs artiklen side 7.
Tegning: Stefan Harboe Andersen.

INDHOLD:

	SIDE
Læserservice: Fra SUFOI til dig	3
Information om SUFOI	4
SUFOIs aktivitetskalender, efterår 1989	5
Observationer: Danmark	6
UFO-rapport: Svævende bål over Gudenåen?	7
Ufologi: Mysteriet om Mænd i Sort, 2. del	11
Aktiviteter: På udflugt i solsystemet	14
Ufologi: UNICAT – enestående eller hvad? – 2. del	16
Ufologi: Projekt UFODATA	18
Astronomi: Mystisk lysfænomen fotograferet på Månen	19
Spøgelsesraketterne: Projekt 1946 – en statusrapport	20
Notitser: Kort fortalt	22

SUFOI reg.nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976
Trykt på genbrugspapir

SATS & MONTAGE, SVENDBORG · 62 21 39 46
STANDARDTRYKKERIET, SVENDBORG

ABONNEMENT:
UFO-NYT udkommer med 4 numre årligt. Det bestilles ved indbetaling af abonnementsprisen DKr. 157,- for 1989 til giro 91177 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.
UFO-NYT kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,- (ialt kr. 207,-). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland og lande uden for Skandinavien.

COPYRIGHT:
Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med kildeangivelse, bringe signerede artikler i uddrag. (Hele artikler kun efter skriftlig aftale med redaktionen).

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Postboks 6, 2820 Gentofte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

Tlf. 42 24 17 02
Normal ekspeditionstid: Kl. 18-23.

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufo-fænomen forstår vi et himmel-fænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet.**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Rapportarkiv: Torben Birkeholm, Ådalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.
Næstformand: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Næstformand: Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 59 20.
Redaktionsgruppe:
Ansvarshavende redaktør: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 53 94 11 69.
Frank Lerbæk, Græskæmnervej 12, 5700 Svendborg. 62 21 39 46. Fax: 62 21 39 45.
Inge H. Svane, Mejlbyvej 610 D, Hårup, 8530 Hjortshøj. 86 99 92 39.
Foredragsafdeling: Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. 75 92 00 81.
Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Projektmedarbejder: Lars K. Lassen, Lyshøjgårdsvej 97, st.tv., 2500 Valby. 31 30 46 44.
SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Kærsangervej 7, 8300 Odder. 86 54 21 21.
SUFOIs Ekspedition: Lilian Micheelsen, Fælledvej 79, 7000 Fredericia.
SUFOIs Medlemsarkiv: Jan Hansen, Uglekær 28, 6200 Åbenrå.
Regnskabsafdeling: Per Andersen, Klingseyvej 28, 2720 Vanløse. 31 71 96 64.
Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken, Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 42 64 44 69.
Repræsentanter på Sjælland:
Karin Bøger, Mariehøj 234, 2990 Nivå. 42 24 17 02.
Arne S. Petersen, Nykær 34, 4.th., 2605 Brøndby. 31 75 27 12.

Repræsentanter på Fyn:
Frank Lerbæk, Græskæmnervej 12, 5700 Svendborg. 62 21 39 46. Fax: 62 21 39 45.
Repræsentanter i Jylland:
Jann E. A. Nielsen, Teisensvej 8, 9400 Nørresundby. 98 17 85 39.
Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. 75 92 00 81.
Peter Nørgaard, Møllegade 7, 1.tv., 8600 Silkeborg. 86 80 13 15.
Bo Nielsen, Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 38 71.
Repræsentanter i Norge:
Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge. - Kontakt for UFO-NYTs læsere i Norge. 05 - 28 01 26.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. *Red.*

LÆSERSERVICE

Fra SUFOI til dig

Ved Kim Møller Hansen.

Udsolgte bøger og nye udgivelser!

Vi nærmer os den mørke tid, hvor der igen bliver tid til at grave sig ned i lænestolen, slukke for flimmerkassen, smide katten ud - og gribe en god bog. Og vi synes selv, at vi har mange gode bøger og hæfter at gå i gang med.

Der er en pæn interesse for foreningens udgivelser – faktisk er den så stor, at flere udgivelser er udsolgt nu. Det gælder:

UFOer over New Zealand,
UFO-Orientering,
Tidsloven,
UFO-Vision 1987 og
UFOs 1947-87.

Disse bøger kan alle lånes på folkebiblioteket.

Andre udgivelser har vi kun *meget få* eksemplarer af:

Piloter ser UFOer,
Bortført,
Focus på UFOer (diasserie med lydbånd),
SUFOI 30 år (lydbånd),
UFO Sløring og
SUFOI emblem (nål).
Liv blandt milliarder af stjerner.

Hvis du vil sikre dig et eksemplar til dig selv eller give en ufo-bog-gave til jul, skal du bestille allerede nu. Vores erfaring siger os, at der især i september-oktober bliver solgt mange af vores udgivelser.

Bogen **UFO Landing** af Bruce Maccabee blev udgivet af SUFOI i 1986 og blev meget hurtigt udsolgt. Vi har genoptrykt bogen i et lille oplag og fastholdt den gamle pris – **kr. 40,00** (+ porto kr. 12,-). Så vær hurtig!

Vi har gennem længere tid haft travlt med to nye udgivelser, og nu er de her snart. Men mere om dette i næste nummer.

Læserfordele

Alle, der abonnerer på **ufo-nyt**, er gennem bladet sikret en bred orientering om, hvad der sker i Danmark og i udlandet. Vi har mange gode forbindelser til udenlandske organisationer, og kan derfor ofte præsentere interessant baggrundsstof om de forskellige ufo-hændelser – baggrundsstof, som pressen og andre ufo-blade ikke *kan* eller ikke *vil* bringe. Vi har kun samvittig-

Læsetips

Er din interesse for ufo-fænomenet ret ny? – så er her 10 gode læsetips:

Hilary Evans:
Nye Facts om UFOer, Bogan 1986.

Kim Møller Hansen:
Ufo. En bog om observationer af gådefulde himmelfænomener, Gyldendal 1987. (*)

J. Allen Hynek:
UFO-dokumenteret, Strube/ SUFOI 1974.

Sherman J. Larsen:
UFO'er tæt på, Forum 1980.

Eugen Semitjov:
De ufattelige ufoer, Borgen 1979.

Åge Skjelborg:
På sporet af ufonauten, Berlingske Forlag 1979. (*)

3 forfattere:
Synspunkter. Tre UFO Artikler, SUFOI 1977. (*)

Willy Wegner:
UFO-landinger i Danmark, FUFOS 1975.

Willy Wegner:
UFOer over Danmark 1946-64, Sphinx 1989.

Willy Wegner:
UFOer - Top Secret?, FUFOS 1980.

Bøger med (*) kan købes hos SUFOI. Alle bøger findes på de danske biblioteker. Se under decimalklassenummer 13.9.

Information om SUFOI

Lidt historie

I sommeren 1946 berettede pressen om »spøgelsesraketter«. Hundredevis af mennesker i hele Skandinavien havde set dem. Hvad det var, er ikke med sikkerhed fastslået. Men mange mente dengang, at det kunne være russerne, som prøveskød raketter erobret fra tyskerne.

Året efter, den 24. juni 1947, var pressen igen på stikkerne. En forretningsmand havde fra sit fly set 9 sølvskinnende diskosformede objekter. De fløj mellem bjergene over staten Washington. Samme år afslørede det amerikanske flyvevåben, at en kommission havde været nedsat og havde løst mystikken omkring ufoerne. Ufo-kommissionen var derfor opløst.

Men ufo-kommissionen arbejdede videre i al hemmelighed. Forsøget på at skjule flyvevåbnets interesse for ufoerne førte den 17. december 1957 til dannelsen af »Sydjysk UFO-Investigation«.

Offentlighedens reaktion var overvældende. Folk ønskede oplysninger. Gruppen voksede hastigt, og snart blev navnet ændret til »Skandinavisk UFO Information«. Året efter foreningens dannelse begyndte udgivelsen af »UFO-NYT«.

SUFOI står i dag for den seriøse og kritiske oplysning om ufo-fænomenerne.

SUFOIs målsætning

1) *SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.*

2) *Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.*

3) *Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.*

Rapportindsamling

Rapportindsamlingen foregår via SUFOIs lokale repræsentanter over hele landet, samt igennem Alarmcentralen. Her modtager man observationer, der er højst 1/2 time gamle, så en undersøgelse kan iværksættes omgående.

Alarmcentralens nummer er **86 54 21 21**

Indsamlingen af rapporter foregår bl.a. med SUFOIs rapportskema-system, der også bruges i Sverige, Norge og Vesttyskland. SUFOI har siden 1957 indsamlet over 6.000 rapporter. En stor del af rapporterne omhandler dog kendte fænomener. Opklaringsprocenten er i dag på 90-95%. De resterende 5-10% af rapporterne kan SUFOI ikke give en forklaring på, og de arkiveres som ufo-rapporter.

SUFOIs ledelse

SUFOI er en forening, der ledes af et repræsentantskab bestående af omkring 20 personer. Repræsentantskabet mødes 2 gange om året. Her fastlægges retningslinierne for foreningens arbejde. Den daglige ledelse varetages af formanden og de 2 næstformænd. Alt arbejde i foreningen er ulønnet fritidsarbejde.

heden i orden, hvis vi præsenterer stoffet ud fra en åben, men kritisk synsvinkel – andet kan man faktisk ikke være bekendt! Hvem vil betale for at blive fyldt med løgn?

Som abonnent får du også kendskab til de nyeste udgivelser – lang tid før boghandleren har dem, og mindst et halvt år før de kan lånes på biblioteket.

Vi arrangerer foredrag og medlemsmøder rundt omkring i landet, og her kan alle abonnenter deltage, så aktivt som man nu har kræfter og interesse til. Ved vores foredrag er der ofte gratis adgang for abonnenter.

Få et gavekort!

Vi har skrevet det før, men lad mig alligevel gentage det: SUFOI er (desværre) ikke en stor forening med store økonomiske midler. Vi har ingen sponsorer (*det* var en efterlysning!) og heller ingen rige onkler, der testamenterer et par millioner til dansk ufo-»forskning«.

Alt arbejde i SUFOI er afhængig af de aktives, ulønnede indsats og især af dig som abonnent. For uden abonnenter, intet **ufo-nyt**. Og så kunne vi ikke opfylde vores målsætnings to hovedpunkter: (1) indsamling og bearbejdning af observationsberetninger, og (2) *information* om emnet.

Ved at være abonnent har du allerede hjulpet os en hel del. Du kan hjælpe os yderligere ved at rekvirere pjecer om vores arbejde og uddele dem til venner og bekendte. Eller du kan få en af dine bekendte til at tegne abonnement på **ufo-nyt** 1989 (kr. 157,00). På girokortets modtagerdel skrives »tegnet af:« og dit navn og adresse. Så snart vi modtager indbetalingen, får du automatisk et gavekort på kr. 100,- til køb af salgsmaterialer fra SUFOI!

Vores redaktion bugner med ufo-stof,

1001 BOGTITLER

Det er næsten som et eventyr at dykke ned i vores ca. 1.000 titler om ufoer, parapsykologi, okkultisme, helse mv. Vi har nye og antikvariske bøger til en billig penge.

Ring eller skriv efter gratis bogkatalog hos Andersen Bogservice, Klingseyvej 28, 2720 Vanløse (kun postordre), 31 71 96 64 (alle aftener kl. 20-22, mandage undtaget).

Vi er også interesseret i at købe bogsamlinger inden for de nævnte emner.

Andersen Bogservice

som vi i øjeblikket må servere lidt i småbidder. Jo flere abonnenter, des større mulighed har vi for at opfylde vores målsætning – og så kan vi måske en dag udvide sidetallet til det dobbelte!

SUFOIs telefon

Husk, du kan altid ringe til SUFOI. Vores sekretær Karin Bøger i Nivå træffes normalt i tidsrummet 18–23 på **tlf. 42 24 17 02.** Uden for dette tidsrum er der telefonsvarer på, og du kan indtale din besked. Husk at opgive navn, adresse og telefonnr., hvis du ønsker, at vi skal ringe tilbage.

Formidling af *foredrag* tager Karin Bøger sig også af – så vidt det nu er muligt at finde foredragsholdere til de mange ufointeresserede foreninger.

Har du lige set et uforklarligt himmelfænomen, bedes du hurtigst muligt ringe til vores *Alarmcentral* på *tlf. 86 54 21 21,* hvor Ole J. Knudsen sidder parat.

SUFOIs ekspedition

Vi forsøger at afsende bestilte materialer så hurtigt som muligt, men der kan i enkelte tilfælde gå op til tre uger. Hvis der går længere tid, vil vi være glade for en opringning, så »mysteriet opklares«. Kontorartikler og porto er store udgiftsposter, så husk derfor at betale kr. 12,- i ekspeditionsgebyr, hver gang du bestiller materialer.

Skriv til SUFOI

Ufo-nyts spalter er ikke kun for de »indviede«. Har du skrevet en artikel eller et digt om emnet. Eller har du spørgsmål til vores arbejde eller emnet generelt, så skriv til: **SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte** eller redaktøren. □

UFO-foredrag

Tirsdag den 10. oktober 1989 kl. 19.30 på Hovedbiblioteket, Mølleparken, Århus C.

Entré: kr. 20,00.
Gratis adgang for UFO-NYTs abonnenter!

- Kl. 19.30: Velkomst - orientering om Århus-gruppen.
- Lyngby-sagen på video - dansk observation fra 1988.
- Nordlysfænomener (video).
- Aktuelle danske ufo-tilfælde - en observatør fortæller.
- Ufo-bøger m.m.
- Det nye planetarium i København.
- Ca. kl. 21.30 - afsluttende spørgerunde.

(Ret til ændringer i programmet forbeholdes).

Nærmere oplysninger hos:
Inge Svane, tlf. 86 99 92 39
Peter Nørgaard, tlf. 86 80 13 15
Bo Nielsen, tlf. 86 28 38 71

SUFOIs aktivitetskalender
Efterår 1989

Møder i SUFOIs Aalborg-gruppe:
4. okt., 25. okt., 15. nov., 6. dec.
Nærmere oplysninger om møderne fås ved henvendelse til: Torben Birkeholm, tlf. 98 14 70 97.

Møder i SUFOIs Københavns-gruppe:
2. okt. og 6. nov. Hvert møde begynder kl. 19.30 og foregår i Vanløse Forsamlingshus. Nærmere oplysninger fås hos: Arne S. Petersen, tlf. 31 75 27 12.

UFO-FOREDRAG tirsdag den **10. oktober 1989** kl. 19.30
på Hovedbiblioteket, Mølleparken, Aarhus C.
Entré: kr. 20,-. Gratis adgang for UFO-NYTs abonnenter!
Programmet er omtalt andet steds i bladet.
Nærmere oplysninger hos: Inge Svane, tlf. 86 99 92 39.

Deltag i hyggeligt samvær i **SUFOIs lokalgrupper:**

Århus-gruppen:	Inge Svane, tlf. 86 99 92 39
Silkeborg-gruppen:	Peter Nørgaard, tlf. 86 80 13 15
Fredericia-gruppen:	Bent Eriksen, tlf. 75 92 00 81
Svendborg-gruppen:	Frank Lerbæk, tlf. 62 21 39 46

Alle abonnenter er meget velkomne til at deltage i disse uforpligtende møder, hvor der drøftes rapporter, holdes mindre foredrag og diskuteres alle de emner, som optager medlemmerne.

- Savner du et foredrag i netop dit område, så kontakt: Karin Bøger, tlf. 42 24 17 02.
- Har du husket at tilmelde dig SUFOIs **kursus for rapportoptagere?** (se artiklen i UFO-NYT nr. 2/89)

Medarbejder søges!

Du er en erfaren fotograf med eget mørkekammer. Du kan lave forstørrelser og kopinegativer i sort/hvid og evt. i farve.
Filmfejl og teknisk fejlsøgning er ikke ukendt for dig. Du har forstand på matematik og kan beregne størrelsesforhold m.m. ud fra negativer m.v.
Du er i stand til at skrive en analyserapport og behandle alle oplysninger fortroligt. Og så er du nysgerrig og interesseret i ufoer.
Kort sagt, SUFOIs nuværende **Fotokonsulent** rejser snart til Grønland, så nu søger vi en ny fotografisk supermand, der kan analysere fotos i forbindelse med observationer.
Du vil langsomt blive ført ind i arbejdet og få dine udgifter dækket.
Du bliver ikke rig - kun på oplevelser!

Kontakt:
Fotoafdelingen
Kim Møller Hansen
Eilekiersvej 14, Benløse
4100 Ringsted

OBSERVATIONER

Danmark

Af Torben Birkeholm.

April kvartal gav tre gange flere henvendelser om observationer end de første tre måneder af 1989. Men det bringer blot antallet op omkring gennemsnittet for de sidste par år. Januar kvartal i år var nemlig unormalt »stille«, og det skyldes sikkert de mange skyer i den periode.

Her følger et par hændelser fra 2. kvartal:

Den 1. april var Gudenå-dalen ved 8860 Ulstrup skueplads for en af de bedst undersøgte observationer fra i år. Læs alt om sagen og andre observationer fra området i Peter Nørgårds artikel, som vi bringer i dette nummer.

Flere observationer i perioden viste sig at være stjerneskud/meteorer eller satellitundergange, og det viser netop, at bedre vejr med stjerneklare nætter helt automatisk giver flere observationer.

Mørkt ufo eller drage ved nattetide?

Et lys på en mørk himmel får man let øje på. Mere sjældent er det, at folk henvender sig til SUFOI om mørke genstande på en mørk himmel, men som det fremgår af følgende, kan lyden være dét, der tiltrækker opmærksomhed.

Den 27. maj 1989 kørte et par hjemad mod deres bopæl i nærheden af Fosdalen ved 9760 Brovst. Det var natten mellem fredag og lørdag, og ved 01.45-tiden steg de ud af bilen på gårdspladsen. De blev forundrede over en kraftig »knitrende« lyd, der tilsyneladende kom oppefra. De kunne dog ikke se noget, så manden slukkede den udendørs lampe. Over den ene tagryg, ca. 45 grader over horisonten i nordlig retning, kunne de se et mørkt objekt, der tilsyneladende var lydkilden.

Parret beskrev genstanden som enten oval/rund eller aflang. Den var mørkere end himlen og helt uden lys. Samtidig med at lyden nærmest »omgav dem til alle sider«, bevægede den mørke genstand sig i ryk fra side til side. Manden beskriver den knitrende lyd, som noget der måtte have med elektricitet at gøre, og på et tidspunkt tænkte han på kuglelyn - rent bortset fra, at der ikke var noget lys.

Kvinden stod stille og observerede, at lyden pludselig ophørte, og genstanden syntes et øjeblik at hænge stille, inden den dalede ned bag tagryggen og forsvandt. Det skete efter ca. to minutters observation.

Parret var usikre med hensyn til at bedømme afstand og udstrækning på himlen, men det er nok også meget at forlange, når der var tale om et mørkt objekt på en mørk baggrund (selv om genstanden var mørkere end himlen). De var dog enige om, at genstanden dækkede et område, der mindst svarede til fuldmånen.

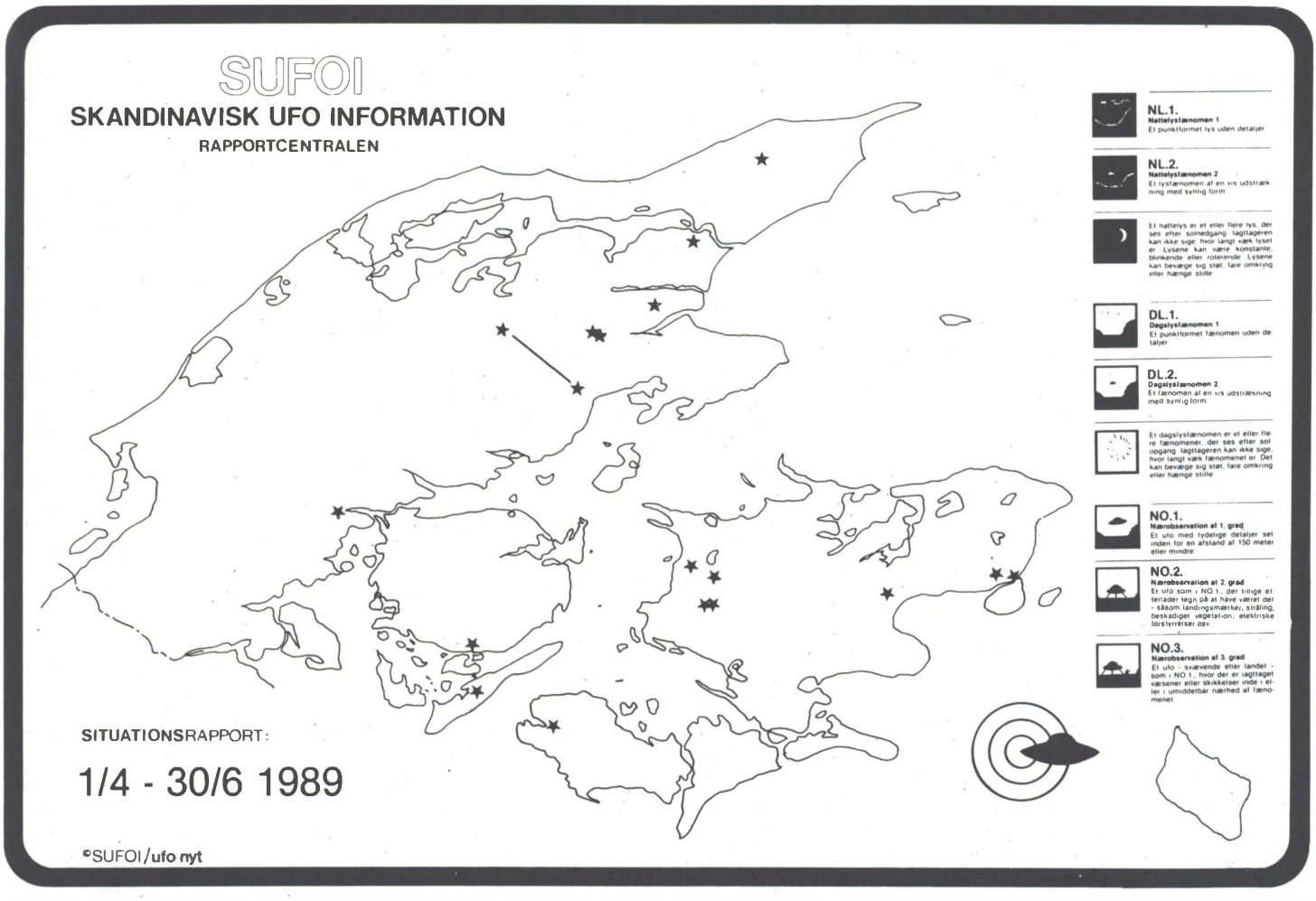
De var både nysgerrige og lidt bange, og efter observationen holdt manden øje med omgivelserne, men intet usædvanligt viste sig. Via bekendte kom han senere samme dag i forbindelse med SUFOI.

Dagen efter blev parret opmærksom på, at nogle børn havde leget med en drage om eftermiddagen, *før* observationen. Dragen fløj fra dem, og den forsvandt i en trægruppe bag parrets ejendom. Børnene fandt dog ikke dragen før dagen *efter* observationen, hvor den blev skåret ned fra et træ, der ligger ca. 30 meter fra observations-stedet (gårdspladsen), omtrent i sigtelinien for det mørke objekt. Manden overvejede derfor, om dragen kunne være årsag til fænomenet.

Undersøgelser på stedet viste, at med en snor på mindst 30 meter kunne dragen teoretisk set være synlig over tagryggen. Der

Oversigt over observationer registreret i perioden 1. april til 30. juni 1989

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (postnr. og bynavn)	Antal obs.	Farver	Evt. identifikation
26.10.88	23.20 DNT		6000 Kolding	3	hvid/rød	fly
13.11.88	23.29 DNT	2-3 min.	Jyll. og Sjæll.	flere	grøn/hvid/ orange/rød	satellit-underg.
20.12.88	05.50 DNT	ca. 1 min.	Enslev, 8983 Gjerlev	1	orangegul/ rødlig	Jupiter
02.02.89	ca. 14.40 DNT	flere min.	4281 Gørlev	flere		fly
10.02.89	04.35 DNT	10 min.	8860 Ulstrup	1	gul-orange	
22.02.89	21.50 DNT		1662 Kbh. V	2	grøn	
23.02.89	19.30 DNT	ca. 1 time	mell. 8800 Viborg og 8000 Århus	2	blåhvid	TV-sende-master
marts/apr. 1989	21.00 DST		4200 Slagelse	2	gul	
10.03.89	04.35 DNT	ca. 5 min.	4271 Høng	3	gul	meteor
01.04.89	02.30 DST	15 min.	Vellev, 8860 Ulstrup	1	gul/orange	
02.04.89	01.05 DST	ca. 10 min.	4200 Slagelse	1	blågråt lys orange	fly
22.04.89	21.05 DST	2-3 sek.	Strynø, 5900 Rudkøbing	1	gullig	stjerne-skud
13.05.89	23.00 DST	20 sek.	5700 Svendborg	1	hvid	
22.05.89	00.15 DST	5 min.	9000 Aalborg	2	hvid	satellit
22.05.89	19.30 DST	30 min.	2500 Valby	4	gul	
27.05.89	01.45 DST	ca. 2 min.	Fosdalen, 9760 Brovst	2	mørk	
01.06.89	00.56 DST	sekunder	4622 Havdrup	1	ildkugle	satellit-under-gang el. meteor
13.06.89	ca. 00.15 DST	få sek.	4900 Nakskov	1	grøn/rød	do.

var dog et par alvorlige problemer med den forklaring. For det første skulle dragen - der ikke var synlig over/i træerne før observationen - være blæst op i luften en gang om natten. Vinden skulle så have været så kraftig, at dragen havde hoppet og danset, mens den »knitrede« kraftigt. Og der var *ingen* vind, da parret kom hjem om natten!

For det andet skulle den kraftige vind pludselig have lagt sig - efter at lyden var ophørt – så dragen igen dalede ned i træerne, hvor den blev fundet dagen efter. Det hænger ikke rigtigt sammen!

Dragen var i øvrigt en almindelig type, der kan købes i enhver legetøjsforretning - en hvid, trekantet plastdug med en påmalet ørn eller anden rovfugl.

Foreløbig har vi ikke kunnet finde en forklaring på tilfældet, men måske læserne har et forslag? Lad os endelig høre om det. □

UFO-RAPPORT

Svævende bål over Gudenåen?

Af Peter Nørgård.

Nej, hvem har hørt om svævende bål, men det var observatørens ordvalg til SUFOIs rapportoptagere. Sagt på en anden måde, et orange, pulserende lys iagttaget i ca. 15 min., mens det bevægede sig fra øst mod vest.
Hvad var det, observatøren så denne aprilnat ved Ulstrup?

Tænk på et naturskønt landskab. Forestil dig, at du står på en bakke og kigger ud over et april-klædt landskab. Gennem en række af endnu ikke udsprungne birketræer ser du ned over det bakkede terræn, der er klædt i årstidens spirende grønne farver, som i bunden af dalen brydes af en å's himmelblå, bevægelige overflade.

Det moseagtige område på begge sider af åen er stadig oversvømmet, som et sidste forgængeligt aftryk af kong vinters milde 88/89-visit. Vandet skvulper helt op i de tættest beliggende gårdes haver og marker. Solens stråler glitrer i de små krusninger på vandoverfladen.

Blikket glider videre hen over terrænet og fanger, på den anden side af åen, en tynd streg i landskabet, der svagt antyder muligheden af en vej eller jernbanelinie. Et regionaltogs fjerne brusen bekræfter det umiddelbare indtryk, og et kig på et detail-kort over området fjerner enhver tvivl: jernbanestrækningen mellem Randers og Viborg passerer durk gennem den smukke dalstrækning. Desuden afslører kortet, at kommunevejen mellem Langå og Ulstrup går næsten parallelt med både åen og jernbanen. (Se iøvrigt kortet over området).

Endnu længere ude i synsfeltet mødes øjet af landskabets stigende konturer, med spredte hvide gavle og røde hustage som bevis på menneskelig eksistens i området. Du står og kigger i stik nordlig retning.

Når du nu har alt dette for dit indre øje,

kan det afsløres, at du befinder dig på en bakketop i nærheden af landsbyen Vellev, der ligger skønt i det midtjyske; midt i trekantområdet mellem Viborg, Randers og Silkeborg. Den beskrevne udsigt er ned over Vellev mose, hvor Gudenåen slynger sig smukt igennem dalen.

Vi har nu 'kulisser' og 'scene' for denne artikels ufo-observation og mangler så at omskrive sceneriet fra en solfyldt eftermiddag til en klar aprilnat med en temperatur på omkring 0–3 grader celsius, en sigtbarhed på 10 km og en vindstyrke på 7,7 meter/sek. i nordøstlig retning. Klokken er ca. 02.00, og vi befinder os nu på selve...

Observationsnatten

Datoen er den 1. april 1989, og lad mig med det samme slå fast, at det ikke drejer sig om en aprilsnar, hvilket læseren sikkert vil opdage senere i artiklen.

Observatøren (65 år; vil i artiklen blive kaldt N) bor i et dejligt helårshus på den føromtalte bakketop ca. 45 meter over havets overflade. N er netop vågnet og kaster et blik på sit armbåndsur, som han pga. en gammel vane fra sit job altid sover med. Det er tidlig lørdag nat, og kl. er 02.00. N er vågnet pga. en trang til at tisse.

Mens N ligger og finder ud af, om det nu også er strengt nødvendigt at stå op og bevæge sig ned i stueetagen til toilettet, fryder han sig bl.a. over alt det arbejde, han nåede i skoven om fredagen. Som følge af det anstrengende arbejde gik N tidligere i seng end normalt, ca. ved 20-tiden. N havde sovet udmærket og ikke drømt noget særligt.

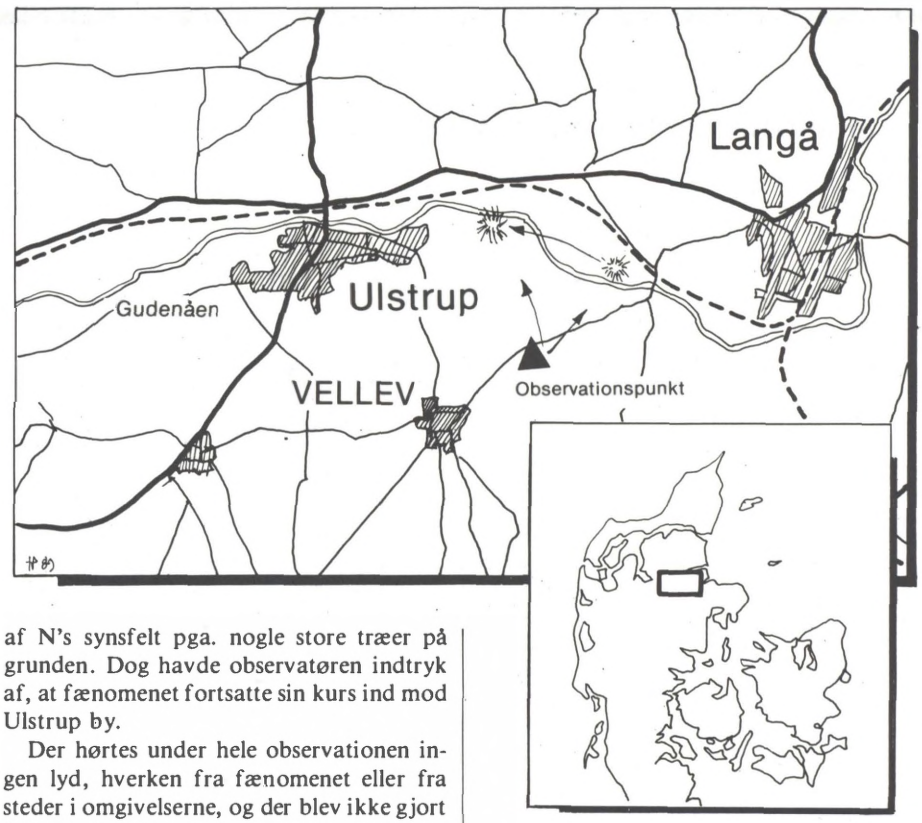
N var alene i huset, da han ved 02.30-tiden besluttede sig for at stå op. Som han har for vane, kastede han lige et blik ud af tagvinduet, da han rejste sig fra sengen. Selv om natten er udsigten flot og dragende. N og hustru har boet i huset gennem mange år og er kendt med udsigten og de forskellige konturer i det smukke landskab. Denne nat var ingen undtagelse, og dog, der var noget, som ikke plejede at være der, et orange-gulligt konstant lys tilsyneladende over Gudenåen.

N undrede sig og iagttog i ca. 5 min. fænomenet, der ikke flyttede sig.

»Sært tidspunkt at tænde bål på«, tænkte N bl.a., men der var nu noget mystisk ved dette lysfænomen: der var tilsyneladende ingen kontakt med hverken vandoverflade eller landjord, altså »et svævende bål«?

Da N nogle minutter senere kom op på 1. sal igen, var lysfænomenet der stadig, og N gik nu ud på arbejdsværelsets altan, der vender mod nord. Da N herfra, i kikkert, iagttog fænomenet, pulserede det og var nu begyndt en langsom, men sikker bevægelse i retningen fra øst mod vest, stadig regelmæssigt pulserende og meget diffust. N kunne se, at vandoverfladen var oplyst under lyset, der var svagt løgformet.

Fænomenet bevægede sig med en konstant hastighed og ændrede ikke retning. Efter i alt ca. 15-20 min. forsvandt det ud af N's synsfelt pga. nogle store træer på grunden. Dog havde observatøren indtryk af, at fænomenet fortsatte sin kurs ind mod Ulstrup by.

Der hørtes under hele observationen ingen lyd, hverken fra fænomenet eller fra steder i omgivelserne, og der blev ikke gjort forsøg på at fotografere.

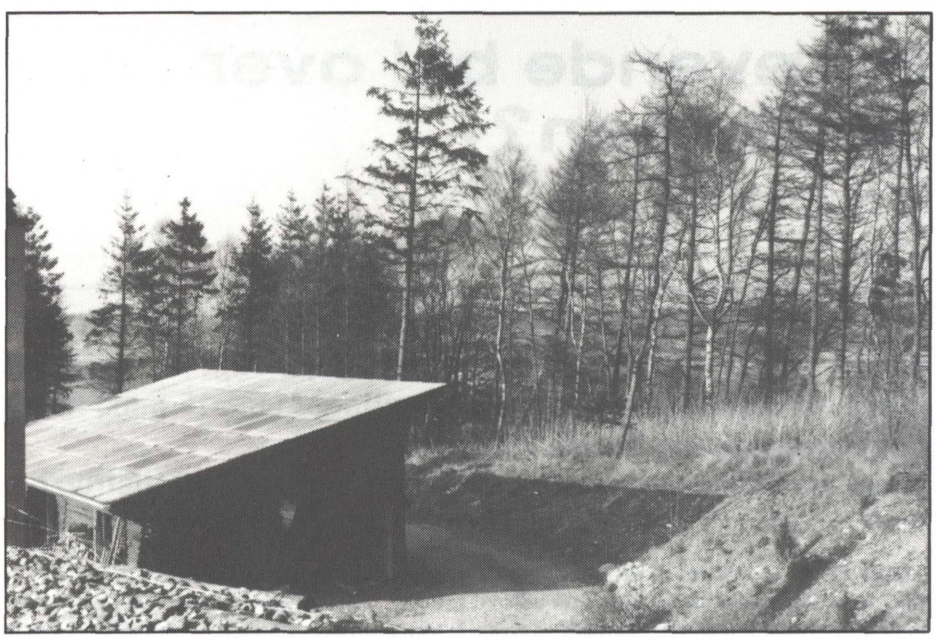
Observatørens reaktion

Et par dage efter observationen kom N i snak med en person på egnen, som havde en del gamle numre af Ufo-Nyt, hvori de sammen fandt telefonnummeret på Bo Nielsen, SUFOIs repræsentant i Østjylland.

N fik tilsendt SUFOIs rapportskema, og det var herefter let at konstatere, at der var en del interessante detaljer i sagen. Desuden havde observatøren gjort usædvanlig meget ud af rapportskemaet og vedlagt 3 maskinskrevne sider med uddybende oplysninger, samt en tegning der viser det sete og udsigten på observationsnatten.

N har i dagene efter sin observation kontaktet adskillige mennesker i området, hvis huse har en beliggenhed, hvorfra beboerne evt. kunne have set det samme orange lys, blot fra en anden vinkel (dette har bragt 4-5 ældre ufo-observationer for dagen, som dog p.t. ikke er undersøgt af SUFOI). N ville meget gerne have sin observation bekræftet fra anden side, da observationen havde gjort ham nysgerrig. Det var ligesom en helt ny verden, der åbnede sig for N, der aldrig før havde beskæftiget sig med ufoer, udover hvad der af og til står i aviserne.

Et godt eksempel på denne 'ufo-feber', som har ramt N, er, at han i løbet af to måneder efter observationen har læst alt, hvad bibliotekerne i Randers og Langå har kun-

Dette foto er taget af N og viser udsigten fra altanen. Nord er ca. midt i billedet.

net byde på inden for denne genre. Derudover har N af en lokal Ulstrup-borger lånt og hurtiglæst samtlige numre af UFO-Nyt tilbage til 1970.

Dette indebærer selvfølgelig, at det må overvejes, hvor meget denne omfattende læsning efterfølgende har påvirket N's oprindelige opfattelse af observationen. Hertil skal dog siges, at der ikke har været nævneværdige afvigelser i N's forklaringer ved vore to samtaler ca. to måneder efter observationen contra selve rapporten.

Rapportoptagelsen

Den 29. maj 1989 (og igen en uge senere) besøgte to rapportoptagere N. Til lejligheden havde vi bl.a. medbragt: Kikkert (10 x 50), fotoapparat, kort (1:25.000 & 1:100.000), kompas og vinkelmåler.

N's fornemmelse af størrelser i landskabet er generelt realistiske, men N har også haft relationer til området i mange år og selv boet der i varierende perioder gennem de sidste 25 år.

Omsat i meter gætter N på, at fænomenet/objektet i virkeligheden har været mellem 8-15 meter i diameter. (Dette er svært at efterregne med sikkerhed, men ud fra de forskellige tal, virker det *ikke* helt urealistisk).

Vores beregninger på observationsstedet tyder på, at objektet har bevæget sig med en hastighed på mellem 10-15 km/timen.

Afstanden til det sted, hvor N først så objektet, er ca. 1200 m. Afstanden til det sted, hvor N sidst så objektet, er mere usikkert, men et sted mellem 1700–1800 m.

Teorier

I det følgende afsnit vil disse teorier blive gennemgået:

A. Fly eller lignende kendt himmelfænomen.
B. Billygter.
C. Vejarbejde om natten/transportkørsel med gult blink.
D. Natarbejde på skinnerne, f.eks. skinneslibning.
E. Nordlys.
F. Reklameballon eller vejrballon.
G. Metangas/sumpgas – »lygtemænd«.
H. Båd på åen/åleblusning.
I. Bål ved åen.
J. Plasmafænomen eller lign.
K. Hallucination eller lign.
L. Opdigtet historie.
M. Uforklarligt fænomen.

A. Fly eller lignende kendt himmelfænomen

Objektet er set nede i Gudenådalen, og måling med vinkelmåler bekræfter min umiddelbare fornemmelse, at objektet helt klart er set under horisonten. Bl.a. passerer objektet tilsyneladende også bag et hus, der ligger på skråningen halvvejs nede mod Vellev Mose. Dermed kan fly, helikopter, satellit, stjerneskud og lignende kendte himmelfænomener udelukkes.

Der ligger dog en lille, lokal landingsbane inden for N's synsfelt. Landingsbanen går næsten vandret på synsaksen. Den er dog ikke direkte synlig fra N's altan og ligger gemt væk ad en smal grusvej. Vi har været på stedet og talt med opsynsmanden, som i øvrigt bor for enden af landingsbanen. Den bruges kun sjældent og da af en lokal Ulstrup-borger. Der er ingen landingslys, da det kun er en ujævn græsmark. Det kunne også have været en stor, tændt fakkel, som signal til nedkastning af f.eks. narkotika fra et fly. Dette kan *ikke* med sikkerhed afvises, men kan ikke til fulde forklare N's observation, da det sete objekt bevægede sig noget længere mod vest, end landingsbanen er lang.

B. Billygter

Landevejen går næsten parallelt med Gudenåen og vandret på tværs af synsaksen, hvilket betyder, at billygter kun kan ses forfra fra N's altan, hvis der er tale om biler, der kører ned mod åen. N er vant til at se billygter fra siden, når der er almindelig trafik på kommunevejen mellem Ulstrup og Langå.

Det sete falder så langt fra billygter, at også denne teori kan udelukkes.

C. Vejarbejde om natten/ transportkørsel med gult blink

Der er rettet to særskilte henvendelser til Vejdirektoratet, som ikke har nogle oplysninger om vejarbejde med orange blink eller anden arbejdskørsel i det omtalte tidsrum.

Vi har også talt med den lokale vejinspektør, der har ansvaret for denne kommunevej. Han giver samme negative svar. Af virksomheder med transportbehov af store maskindele ligger der i området bl.a. to vindmøllefabrikker og Grundfoss i Bjerringbro. Den ene vindmøllefabrik er besøgt, og vi har her fået oplyst, at der ikke køres efter midnat, og normalt transporteres delene til mølletårnet i mindre enheder. En telefonopringning til det andet vindmøllefirma gav stort set samme resultat. Heller ikke Grundfoss har på denne dato (og i øvrigt kun sjældent) store transporter med advarselsblink om natten.

D. Natarbejde på skinnerne, f.eks. skinneslibning

Er undersøgt pr. telefon hos DSB's trafikafd. (både Randers, Viborg, Langå og Ulstrup), der ikke har nogen registreringer om natarbejde på skinnerne i det omtalte tidsrum.

N har i øvrigt selv talt med en lokal, pensioneret banemester i Ulstrup, der har oplyst, at skinneslibning kun sker hvert 2.–3. år, bl.a. fordi det er en bekostelig affære).

For en ordens skyld skal også nævnes, at der ikke er nogen ordinær togtrafik på denne strækning efter midnat.

E. Nordlys

Der er set nordlys den 01.04.1989, kl. 23.00, DST (altså samme dag om aftenen) flere steder i Danmark, men det er aldrig før set under horisonten og med de detaljer som her er beskrevet.

I øvrigt har N under sit arbejde i Sverige set nordlys flere gange og er således bekendt med disse fænomener. Denne teori er derfor også helt klart udelukket.

F. Reklameballon eller vejrballon

Ca. 2-3 uger før har der været en reklameballon i området, oplyser N. Denne teori udelukkes dog også p.g.a. objektets bevægelsesmåde og position under horisonten.

G. Metangas/sumpgas - »lygtemænd«

Når man slår op i et leksikon under begrebet »lygtemænd«, kan man ofte se denne

Tegning: Stefan Harboe Andersen.

UFO-NYTs tegner forestiller sig, at objektet så sådan ud, set fra observatørens altan.

beskrivelse: »Svagt lysende blålige flammer, der om natten kan ses på fugtige steder, og som iflg. folketroen skal lokke folk vild i mosen. Fremkommer ofte antagelig ved selvantændelse eller iltning af gasarter udviklet ved forrådnelse«.

N har af og til set mosekonebryg nede i området, men denne nat var der intet i den retning at se. Udfra det, man kender til disse fænomener, er det næppe sandsynligt, at det er forklaringen på det, som N har set, bl.a. også p.g.a. vindhastigheden og temperaturen.

H. Båd på åen/åleblusning

Objektet bevægede sig mod strømmen. Det kan lade sig gøre med en 3 hestes motor/2 knob (max. hastighed er 5 knob). Der ligger nogle småbåde langs denne del af Gudenåen, men der er ikke megen trafik. I sommerperioden er der tit kanoer på åen, men disse kan kun ses som små streger på vandet fra N's altan i dagslys.

Hvis forklaringen skulle være en båd, må der have været en kraftig form for belysning om bord. Måske en tømmerflåde med et bål om bord, men hvorfor og hvem ville sejle lige netop der kl. 02.30 på en kølig aprilnat?

Om der har været båd/både (fiskere) ude på åen den nat, kan nok være svært at finde ud af. Mht. at blusse ål, har vi talt med en lokal fritidsfisker, som fortæller, at på denne strækning af åen er bunden for ujævn og dårlig, og vandet er for grumset.

Teorien om en båd eller tømmerflåde med en kraftig lyskilde om bord afvises af N, da han gennem kikkerten kunne se vandspejlet *under* objektet.

I. Bål ved åen

N var selv nede i området for at se, om der var en bålplads langs Gudenåen på dette stykke. Han fandt intet. I øvrigt bevægede objektet sig over en vinkelstrækning på ca. 35 grader. N kan i øvrigt ikke mindes, at han nogensinde har set bål i dette delvise moseområde.

J. Plasmafænomen eller lign.

Disse fænomener kendes under mange forskellige betegnelser, bl.a. »earthlights«, og er heller ikke helt det samme. Klippegrunden ligger mellem 2–5 km nede i det pågældende område. Man ved ikke så meget om disse fænomener, men de vides dog kun at opstå ved klippeområder i undergrunden.

K. Hallucination eller lign.

Afvises af N, der havde ligget vågen en halv time, inden observationen startede. N havde ingen særlig forhåndsinteresse eller -viden om ufoer og havde heller ikke drømt noget særligt, der kunne lede tankerne i ufo-baner. At observationen skulle være en hallucination, betragter jeg absolut som urealistisk.

(Observationen havde bl.a. også gjort så stort et indtryk på N, at han nogle dage senere oplevede flg.: En aften kommer han kørende på vejen fra Langå og ser på en høj mellem nogle træer et »lys«, der i den grad minder ham om den 01.04.1989. Han bliver grebet af situationen og kører hurtigt op ad en skovvej mod »objektet«. På toppen af bakken rammer billygterne den lokale skovfoged, der står og brænder noget skovaffald af. Dvs. at dette rigtige bål af udseende mindede meget om selve ufo-observationen.)

L. Opdigtet historie

De største skeptikere vil nok hæfte sig ved, at observationen fandt sted den 1. april, og at det hele måske kunne være en aprilsnar. Det betragter jeg som helt urealistisk, primært begrundet i det kolossale arbejde N har udført efter observationen, men også ud fra en generel vurdering af samtlige detaljer og aspekter i sagen.

KONKLUSION

M. Uforklarligt fænomen

Efter at have kommenteret de enkelte teorier og afvist de fleste som mulige forklaringer, er der faktisk kun udtrykket »svævende bål« tilbage, og dermed kan vi ikke på nuværende tidspunkt komme videre i sagen.

Sagen må betragtes som uopklaret trods de mange detaljer og det ret store efterforskningsarbejde, som tre af SUFOI's rapportoptagere har udført.

Et hus, der brænder?

N var måske ikke alene om sin ufo-observation. Måske blev det samme objekt set af et par i Ulstrup, der mellem kl. 02.30 og 03.00 kom hjem fra en fest. Det var dog kun manden (i det følgende kaldet A), der rigtigt nåede at registrere dét, som han troede var et hus, der brændte. Manden sad på højre forsæde og kiggede tilfældigt ned ad en af de sideveje, der ender blindt. For enden af disse sideveje ligger en smal mark og derefter Gudenåen (se kortet).

SUFOI's rapportoptagere har besøgt A, og vi lavede en lille rekonstruktion. Med A på højre forsæde kørte vi strækningen i villa-området ved Ulstrup. Det lys, som A så, var for enden af en sidevej, som skal passeres for at komme til A's hjem. Bilen kørte ca. 40 km/t, og det betyder, at A kun har set ned ad den halvmørke sidevej i ca. 2-3 sek. Nok til at et lysende objekt, som det N har beskrevet, kan se ud som et hus, der brænder, men ikke nok til at indprente sig en masse detaljer.

Da A ser »branden«, udbryder han: »Hov, dér er da et hus, der brænder!« De fortsætter kørslen og drejer kort efter ned ad den tredie sidevej, hvor de selv bor. De kører ned og vender i den »rundkørsel«, der er i bunden af hver sidevej, mens de snakker om det, manden har set. De bliver enige om at køre tilbage igen, for at se om der virkelig er brand, og om de evt. kan gøre noget.

Der er imidlertid intet at se. De slår det hen, kører hjem og går direkte i seng. De kommer ikke ind i stuen, og ser derfor heller ikke i den retning (ned mod åen), hvor objektet evt. kunne have fortsat sin færd. Soveværelset vender ud mod »rundkørslen« og vejen.

På grund af den korte observationstid kan A om objektet kun fortælle: Lyskilden fyldte ca. husgavlen, så omsat i meter er det et sted mellem 3-5 meter. Der var ingen lyd at høre fra objektet. Bemærk også, at de kørte med lukkede vinduer i bilen.

Den samme observation?

Der er en del lighedspunkter med N's observation, og visse oplysninger kan passe som en fortsættelse af N's observation.

Det drejer sig om:

- Farven - orange, og set som en brand (N bruger ordet »bål«).
- Tidspunktet - med den nævnte usikkerhed, kan passe, hvis objektet har øget hastigheden.
- Ingen lyd fra objektet (bilens vinduer var lukkede).
- Retningen - Både hvis objektet har fulgt en fast kurs eller har fulgt Gudenåen, kan stedet for observationen passe ret præcis.
- Højden - hvori objektet er set. Det lyder ikke usandsynligt med den højdeforskel, der er. Vinkelmålingen ved A: 1 grad over horisonten, ved N: fra 3 til 5 grader under horisonten.
- Observatørernes vurdering af vejrforholdene - omkring nul grader.

Den væsentligste forskel er størrelsen, men A har set objektet meget tættere på og kun i 2-3 sek.

SUFOI's rapportoptagere har ingen grund til at tvivle på A's observation; den kan dog næppe undersøges ret meget mere.

Konklusionen på A's observation er, at den virker som en bekræftelse på N's.

SUFOI hører meget gerne fra læsere, der har kommentarer til artiklen, evt. oplevet noget lignende eller måske har et helt andet bud på en forklaring end de ovenfor gennemgåede teorier. □

Har du huller i din UFO-NYT samling?

Årgang 1980	kr. 50,00
Årgang 1981	kr. 60,00
Årgang 1982	kr. 70,00
Årgang 1983	kr. 90,00
Årgang 1984	kr. 100,00
Årgang 1985	kr. 110,00
Årgang 1986	kr. 137,00
Årgang 1987	kr. 137,00
Årgang 1988	kr. 147,00

Bestilles ved at indbetale det samlede beløb, incl. kr. 12,- (porto/ekspedition) til: **giro 9 11 77 25, SUFOI, postboks 6, 2820 Gentofte.** Husk at skrive på modtagerdelen, hvad der bestilles.

UFOLOGI

Mysteriet om Mænd i Sort, 2. del

Af Peter M. Rojcewicz

Vi bringer her sidste del af folkemindeforskeren Peter Rojcewicz's artikel om de mystiske, sortklædte mænd, der truer ufovidner til at holde mund. - 1. del blev bragt i UFO-NYT nr. 2/89.

Lignende hændelser

Som en mester i forklædningskunst kan Djævelen indtage en hvilken som helst form, han ønsker: monster, dyr eller menneske. I 1584 beskrev Reginald Scott Djævelen som et grumt monster med sort hud. Den tidligste skildring af Djævelen som et menneske kommer fra J. Charles le Chauve i 1902. I et græsk manuskript fra det 11. eller 12. århundrede omtales Djævelen som et menneske og sort. Forbindelsen med »Men in Black« er her tydelige.

Ligesom MIB, der ofte går på en akavet måde, når de skal udføre deres simple hverv, har Djævelen også visse fejl. Colin de Plancy, der så Djævelen jævnligt i første del af det 19. århundrede, hævdede, at Djævelen fik de fleste af sine deformiteter fra mennesket, da *»Gud havde besluttet, at lige meget hvad mennesket tilskrev ham, skulle han beholde det«.*

Historikeren Marion Starkey har bemærket, at pastor Cotton Mathers »black men« mest af alt ligner en poltergeist eller en »komisk djævel« i et af de tidlige mirakelspil. Djævelen, som Mather så ham, *»var allestedsnærværende, og som sådan forbandet farlig og en evig pestilens, og lige så lidt beæret som larverne, der æder havens afgrøder.«* Som komiske djævle er MIB meget lig med myternes Trickster (lurendrejer). Tricksteren er kendt for at lave sjov med folk, men bliver ofte selv offer for sine egne løjer. Tricksterne er både laverestående og højerestående, bestialske og guddommelige. Douglas Hill har skrevet følgende i *Man, Myth and Magic:*

Tricksteren er en komisk figur; han er en helt, hvis egen udvikling måske afspejler menneskehedens stræben mod en højere bevidsthed og social modenhed. Og ved at personificere alle disse fundamentale ting er han blevet udødelig.

Brad Steiger har spurgt, om det er muligt, at MIB fungerer som »lærere«, hvis lektioner skal få menneskeheden til at rejse sig og tage en mere direkte og meningsfuld kontrol over sit eget liv.

Der har været en del alvorlig snak om, at MIB og måske ufoer i almindelighed har forbindelse til den tibetanske mytetraditions »tulpas«. En tulpa er en materialiseret tankemåde og måske en del af et holografisk billede.

W.Y. Evans-Wentz skrev følgende:

Eftersom hjernen kan skabe tilsynekomsternes verden, kan den også skabe et hvilket som helst ønsket objekt. Processen består i at visualisere håndgribelige levende væsener på akkurat samme måde, som arkitekten skaber et tre-dimensionalt værk efter sit todimensionale lystryk.

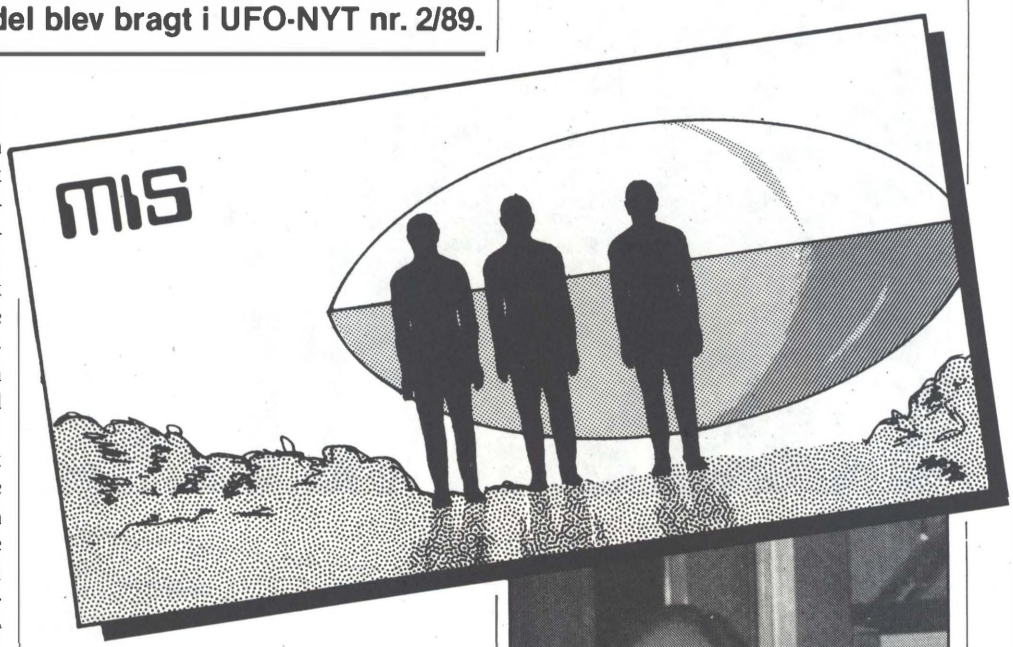
I *Magic and Mystery in Tibet* afslører Alexandra David-Neel, at hun selv har haft held til at skabe en tulpa, som efter nogen tid blev ondskabsfuld og fræk, hvorefter hun mistede kontrollen over den.

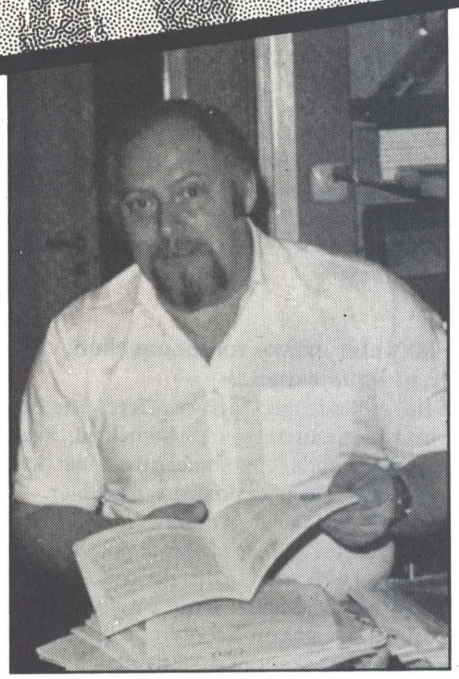
Ud fra dette synspunkt kan man godt sige, at MIB er en form for materialiserede tulpas, der stabiliseres af den kollektive frygt: frygten for »Big Brother«, terrorisme, vold, flykapring og alle former for skræmmebilleder.

Kvantefysikeren Thomas Bearden har gættet på, at *»men-in-black« syndromet er baseret på vor ubevidste harmoni; da vi alle ubevidst skjuler noget ubehageligt nogle gange, kan det afstemte men-in-black faktisk være meget slemt«.*

John A. Keel hævder, at *»vi i det psykiske fænomen og dæmonologien ofte ser, at objekter, der tilsyneladende er fysiske, er materialiserede eller dematerialiserede.«*

Michael Tolbot har påvist paralleller mellem MIB og en gådefuld gruppe kendt inden for østens mytetradition som »Skyggens brødre«. Ifølge Talbot er »Skyggens

Den amerikanske journalist og forfatter John A. Keel har studeret MIB på nærmeste hold. Foto: SUFOI Fotoarkiv.

brødre«: »... *snu og onde; det er deres hensigt at holde alle, der undersøger det okkulte, borte fra at finde det legendariske svar. I mytejargon betegnes dette som 'Isis' slør', og er synonym med Maeterlinks 'store hemmelighed'... 'Skyggens brødre' er som MIB kendt for at true forskere, når som helst de kommer for tæt på at løfte Isis' slør.*«

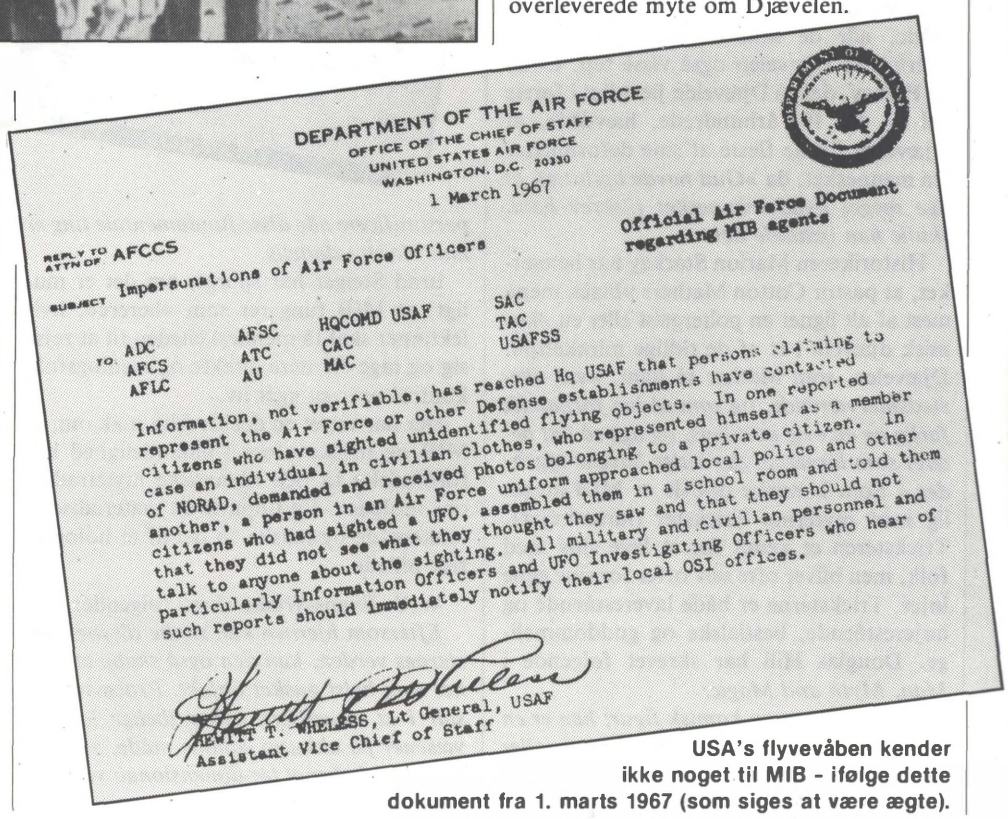
»MIB står måske for menneskets frygt og falskhed...«

Efter et møde med MIB er offeret ofte forvirret og desorienteret. Svimmelhed, kvalme eller endda hukommelsestab, der kan vare flere dage, er fælles symptomer. Er »Men in Black« den mørke, men supplerende faktor, som de moderne tider må forliges med af hensyn til den psykiske helhed? Historikeren William Irwin Thompson har påstået, at vi i vore utopiske, teknologiske drømme har skabt et dystert spejlbillede af den utopiske verdensborger: *Både i Guyanas jungle sammen med pastor Jim Jones (kendt for de fanatiske og religiøse massemord), og i NASAs rumkolonier vil 'mennesket' smerteligt erfare, at lige meget hvor det end tager hen, vil det bringe sin djævel med.*« MIB står måske for menneskets frygt og falskhed. Michael Elliot og John A. Keel har påvist, at frygten for MIBs tilstedeværelse er en fælles reaktion fremkaldt af Djævelen og hans kohorter.

Djævelens styrke har ingen lige, bortset fra Guds. »*Hans styrke er enorm*«, hævder Keith Thomas, »*for han har selv engang været en af Guds engle, så han kender alle verdens hemmeligheder og mysterier.*« I Elliots beretning afslørede MIB ikke noget særligt om ham eller hans familie, som andre MIB efter sigende gør, men mandens »tilfældige« opdukken, netop som Elliot havde indledt sin ufo-forskning, synes ikke helt uden betydning. John A. Keel fortæller, at da han »blev kastet ud i en drømmelignende dæmonologisk fantasi«, syntes ufoerne at vide, hvor han skulle hen, og hvor han havde været. En eller flere vidste, hvilket motel han rent tilfældigt ville tage til, og kunne endda reservere et værelse til ham.

Et uforklarligt sammentræf

Sammentræf eller »synkronisme« spiller ofte en meget vigtig rolle inden for ufologien. Nogle forskere ser dette som et tegn på det paranormales tilstedeværelse. Nogle mennesker synes at vide, hvor og hvornår de skal se et ufo, som om de får besked om det. Paranormale hændelser i forbindelse med ufo-nærobservationer synes at være blevet en regel snarere end en undtagelse. Dr. phil. Jacques Vallée har påstået, at »sådanne hændelser kan være en slags 'uforklarligt sammentræf'«. Alvidenhed og sammentræf har også en forbindelse til den overleverede myte om Djævelen.

DEPARTMENT OF THE AIR FORCE
OFFICE OF THE CHIEF OF STAFF
UNITED STATES AIR FORCE
WASHINGTON, D.C. 20330

1 March 1967

Official Air Force Document regarding MIB agents

REPLY TO ATTN OF: AFCCS

SUBJECT: Impersonations of Air Force Officers

TO: ADC, AFCS, AFLC, AFSC, ATC, AU, HQCOMD USAF, CAC, MAC, SAC, TAC, USAFSS

Information, not verifiable, has reached Hq USAF that persons claiming to represent the Air Force or other Defense establishments have contacted citizens who have sighted unidentified flying objects. In one reported case an individual in civilian clothes, who represented himself as a member of NORAD, demanded and received photos belonging to a private citizen. In another, a person in an Air Force uniform approached local police and other citizens who had sighted a UFO, assembled them in a school room and told them that they did not see what they thought they saw and that they should not talk to anyone about the sighting. All military and civilian personnel and particularly Information Officers and UFO Investigating Officers who hear of such reports should immediately notify their local OSI offices.

HEWITT T. WHEELESS, Lt General, USAF
Assistant Vice Chief of Staff

USA's flyvevåben kender ikke noget til MIB - ifølge dette dokument fra 1. marts 1967 (som siges at være ægte).

Det magiske tre-tal

Siden Gary Barker i 1956 offentliggjorde Benders beretning, har MIB almindeligvis opereret i grupper på tre personer. Elliot og dr. Herbert Hopkins nævnte kun én MIB, så her ser vi et brud mellem oplevelse og overlevering. Keel nævner i sin første beretning ikke et antal, men andre steder har han omtalt MIB som tre personer. Tallet tre har også sin egen betydning, når det drejer sig om Djævelen.

»Det ondes Treenighed« består af Djævelen, den gamle slange nævnt i Johannes Åbenbaring, og hans to stedfortrædere, som alle giver en forbindelse til de tre MIB. Et fransk manuskript med historien om Den hellige Gral indeholder en tegning af »Det ondes Treenighed«, der baner vejen for magikeren Merlins fødsel.

Sammensværgelses-teorien

Tidligere i denne artikel blev det hævdet, at »Men in Black« siden 1960erne og 1970erne har haft forbindelse til militæret, især flyvevåbnet. Da Donald E. Keyhoes bog **The Flying Saucers Are Real** udkom i 1950, troede mange mennesker på sammensværgelsesteorien, altså at flyvevåbenet bevidst tilbageholdt alle oplysninger om ufoer for den brede offentlighed (4). Nogle mente, at MIB fungerede som et middel til at hindre ufo-læren i at udbrede sig. Inden for rammerne af djævle-traditionen har Scotts **Discourse of Witchcraft** (1584) bragt en liste over de djævelske kræfters militære rolle. F.eks. er hertugen af Amazeroth »en slags brigadegeneral«, der har kommandoen over omkring 60 legioner.

De farligste tidspunkter

Angelou S. Rappaports **Myth and Legend of Ancient Israel** påviser den fare, man udsætter sig selv for, når man vover sig ind på steder, hvor dæmonerne holder til. **»At begive sig alene ind på sådanne steder er farligt, og onsdag og lørdag aften er de farligste tidspunkter«**, skriver Rappaport, **»for på disse dage strejfer Agrath rundt i luften sammen med sine 18 myriader onde ånder«.** Michael Elliots MIB-oplevelse fandt sted onsdag eller torsdag sidst på eftermiddagen. Elliot omtalte et underligt vejr hin novemberdag, en blanding af uvejr og klart vejr. I det 16. århundredes England »fremmanede Djævelen« ifølge Keith Thomas »kraftig vind og tordenvejr«. Om »onsdags-faktoren« har nogen forbindelse med MIB-traditionen, kan ikke afgøres, da de nødvendige data ikke findes for tiden. John A. Keel har dog opdaget, at der er størst sandsynlighed for at se et ufo en onsdag eller lørdag aften mellem kl. 22.00 og kl. 02.00 i områder nær et magnetfelt.

Den omvendte skræmmefaktor

Det mest mærkelige i Elliots beretning er den kovending, skræmmefaktoren, der ellers er det grundlæggende i MIB-traditionen, foretog. Ved ikke at forsøge på at overtale Elliot, og ved direkte at opfordre ham til at lære noget mere om de »flyvende tallerkener« handlede MIB imod de grundlæggende træk. Alligevel harmonerer denne hændelse stort set med traditionen. Og selv om den på en måde står i kontrast til den traditionelle norm, ligger den omvendte skræmmefaktor alligevel inden for ufologiens brede rammer. Mange ufo-»kontaktpersoner«, enkeltpersoner i konstant kontakt med væsener fra andre verdener, fungerer som talerør og modtager derfor »meddelelser« via »stemmer« og automatisk skrivning (5). Væsenerne fra de andre verdener bruger disse »meddelelser« som en tilskyndelse for kontaktpersonerne, så de får en bedre forståelse af de »flyvende tallerkener« og deres besætninger, så livet på Jorden kan fortsætte.

Pas på i sengen!

Et træk af stor interesse for folkloristerne kan findes i sidste linje i Keels memo: »*Mere end én gang vågnede jeg midt om natten og kunne ikke bevæge mig, og der befandt sig en mørk skabning over mig*«. Ud fra denne passage såvel som Keels kapitel om »soveværelseskrænkere« i *Strange Creatures from Space and Time* (1970) står det klart, at Keel har været udsat for et angreb fra, hvad dr. phil. David J. Hufford har kaldt »den gamle heks«.

Mange mennesker, som er blevet »forhekset« - som ofte vågner og opdager, at de ikke kan bevæge sig – fortæller, at de kan se eller føle et uhyggeligt væsen eller et glødende objekt nær deres seng. Når de plages af forhekselsen, hører de ofte slæbende fødder, latter eller lugter en skiden lugt, noget der også skete i Keels tilfælde. Ifølge Hufford »*kan den gamle heks meget let tilpasses til ufo-troen, såvel som til angstneuroser og troen på vampyrer og trolddom*«.

Den moderne djævel

Sidney J. Jansma hævder, at ufoer i almindelighed er dæmoniske kræfter, og påpeger, at deres evne til at ophæve naturlovene, »*ufonauternes koldblodighed, deres svovlagtige lugt og også deres løgne bekræfter deres oprindelse fra helvede*«.

Ifølge Kurt Seligman »*ønsker den onde at foregive, at han ikke eksisterer... han er en gangster på udkig efter en kidnapning... for Djævelen ændrer sig altid i menneskets forestilling... Djævelen ser ud til at være moderne*«.

I dag har vi et godt bevis på, at de gådefulde »Men in Black« ikke kun besøger ufo-observatører, men også mennesker der har set »monstre«, bigfoot-lignende væsener og andre ikke almindelige væsener. Dette er meget vigtigt, da det påviser en forbindelse mellem ufoerne og de forskellige trostraditioner i folkloren. Brad Steiger, der ligesom John A. Keel har været modig nok til at offentliggøre en personlig beretning om et møde med MIB, er blevet »*overbevist gennem special forskning og førstehåndsoplevelser om, at dette fænomen, kendt som Men-in-Black, er meget virkeligt,*

og at dets ofre ikke lider af specielle, uhyggelige illusioner«.

Konklusion

Ligesom denne artikel har vist, at der er en forbindelse mellem ufoer, »Men in Black« og Djævelen, fremfører den også, at det er adskilte fænomener. Disse forskellige, men ikke helt adskilte fænomener, danner et samlet hele af folks begreber og tro på »andre verdener«. Videnskabens undersøgelser af MIB-fænomenet må ikke forfalde til at skelne mellem observationer, beskrivelser og fortolkninger af MIB-oplevelsen. Disse faktorer er meget forvirrende, og da det drejer sig om tros-materialer fra fortiden, har forskerne ikke været i stand til at vurdere de fænomenologiske sammenhænge, der er mellem ufo-beslægtede oplevelser og de ældre overleveringer, såvel som det ikke har været muligt at finde akademiske holdninger, metoder og klassifikationssystemer.

En observatørs beretning kan begynde med en beskrivelse af den »flyvende tallerken« og til sidst have den slutning, at dens besætning bestod af afskyelige snemænd. Nogle videnskabsmænd har ikke været i stand til at skelne de oplevede træk fra de forklarede, da de, i det mindste stiltiende, har fastholdt den nedladende holdning, at hvad videnskaben ved, er »virkelighed«, og hvad observatøren ved, er »folklore«.

Denne tvivlsomme holdning har fået nogle folklorister til at erklære, at det fænomen, der ligger bag en mur af tro, ikke har en objektiv natur, der berettiger til en verdensomspændende folkloristisk undersøgelse.

Det er ikke muligt at adskille beskrivelse og forklaring, hvis ikke folkloristen seriøst overvejer den mulighed, at det er en virkelig oplevelse, der ligger bag overleveringen.

Vender vi ansigtet mod det, vi ikke vil tage under seriøs overvejelse, ser vi os selv, som vi virkelig er, placeret et sted mellem en frygtsom vilje og en faktisk situation. Oplevelsen vil dog ikke blive gjort ringere af frygtsomheden. □

Kilde:
Fortean Times no. 50, 96 Mansfield Road, London NW3 2HX, England.

Oversættelse:
Flemming Rasmussen.

Noter:

(4) Fra 1949 til 1951 bragte mange tidsskrifter i USA artikler om »flyvende tallerkener«. Tidsskriftet *True* bragte Keyhoes artikel »The Flying Saucers Are Real«, som blev en af de mest udbredte artikler i den amerikanske bladverden. Keyhoe udbyggede denne artikel, og i 1950 udgav han den i bogform med samme titel.

(5) Man kan læse om »budbringere«, »kontaktpersoner« og »budskaber«, som sendes til udvalgte enkeltpersoner på Jorden i Brad Steigers: *The Divine Fire* (1973). David Michael Jacobs placerer »kontaktperson«-fænomenet i den moderne tids ufohistorie i sin fremragende bog *The UFO Controversy in America* (1975).

AKTIVITETER

På udflugt i solsystemet

Af Peter Nørgård.

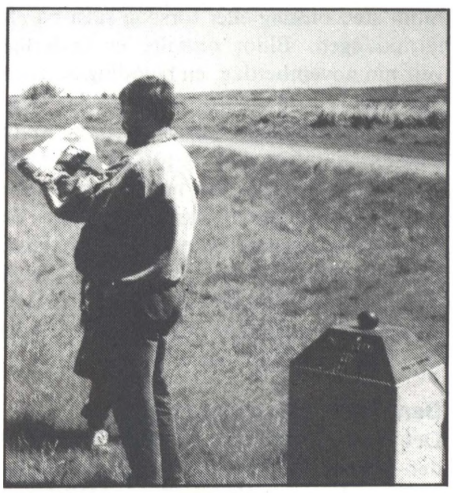
Vidste du, at Merkur, Venus, Jupiter og de andre kendte planeter i vort solsystem ligger ved Lemvig? - Det opdagede i hvert fald de friske vandrere, der deltog i SUFOI's udflugt til Planetstien lørdag den 27. maj 1989.

Fra idé til virkelighed

Ved siden af museet i Lemvig står en model af Solen, der er formindsket en milliard gange. Den sol, der i virkeligheden er 1.391.000 kilometer i diameter, er i Lemvig kun 1,3 meter i diameter. Og hvis du går videre ud ad Planetstien, vil du møde solsystemets andre planeter.

Ideen stammer fra Ole J. Knudsen, der passer SUFOIs alarmcentral. Ole J. Knudsen arbejder som astronom på Århus Universitet og har i mange år forsøgt at få solsystemet lavet i en model, så alle kunne få et mere 'jordnært' indtryk af, hvor stort det i grunden er.

På et stykke papir kan man illustrere, hvor store planeterne er i forhold til hinanden, men skal man også vise, hvor langt de ligger fra hinanden, skal der bruges et kæmpeareal.

SUFOIs flittige oversætter og næstformand, Flemming Rasmussen, studerer planetsti-guiden ved Neptun.

Foto: Peter Nørgård.

Efter et par forgæves forsøg på at realisere ideen, blev Ole J. Knudsen kontaktet af arkitekt Claus Navntofte, der mente, at han kendte et brugbart sted. Museumsinspektør Ellen Damgård, Lemvig, blev kontaktet, hvorefter forberedelserne til 'Planetstien' startede.

Stjernedigter og soløkonomi

Museumsfolkene i Lemvig var på forhånd ikke ukendt med astronomi. En af egnens kendte digtere, Thøger Larsen, var ivrig amatørastronom, og museet havde igennem længere tid gerne villet gøre noget mere ud af Thøger Larsen. Nu kunne det ske i kombination med 'Planetstien'.

Forberedelserne skete i 1983, bl.a. med at anlægge stiarealet fra Lemvig og vestpå langs med Limfjorden. Det største arbejde var dog at skaffe pengene til modellerne af planeterne og til tryksager. Projektet kostede alt i alt omkring kr. 865.000, men det er dog ikke alle pengene, der er skaffet endnu. Selv om alle planeterne i dag står langs med stien som små bronzekugler på en stensokkel, så mangler den største dog alligevel at blive opstillet - Solen.

En Sol på 1,3 meter i diameter koster 165.000 kr., og en del af de penge er endnu ikke skaffet. Uden for museet i Lemvig står derfor kun en foreløbig model, som er lavet af jernbånd, men stadigvæk i de korrekte mål.

Naturlig astronomi

Den omtalte lørdag formiddag mødtes så de 18 tilmeldte turdeltagere på P-pladsen

ved Lemvig museum for at se nærmere på forholdene. Det var et dejligt solskinsvejr. Nogle var astronomi- og ufo-interesserede; men det er absolut ingen betingelse for at få noget ud af både museum og 'Planetsti'.

Vi blev budt velkommen af museets Hemming Klokker, der i godt en halv time, på en levende og engageret måde, fortalte os om indholdet af museets astronomiske udstilling, samt om hvad der ventede os ude på 'Planetstien'. Kort fortalt, så kommer du ind i et halvmørkt rum, oplyst af modeller af planeterne og en minigengivelse af den nordlige stjernehimmel i loftet. På væggene er bl.a. gengivet flere digte af den lokale, men landskendte digter, Thøger Larsen. Hans arbejdsværelse kan du kigge ind i og bl.a. se nogle af de astronomiske redskaber, som Thøger Larsen selv byggede.

Efter således at have erhvervet os en god portion forhåndsviden, var vi klar til at tage de første skridt ud i solsystemet. Vi skulle dog først lige have proviant med, det ville jo blive en lang og anstrengende færd, ca. 12 milliarder km gennem asteroidebælter og langs Halley's Komet.

Neptun tur-retur

Vi havde dog på forhånd bestemt, at turen denne gang skulle slutte ved planeten Neptun (det midtjyske bryggeri af samme navn var i øvrigt repræsenteret i flydende form i min rygsæk). Vores tur blev så kun på de 6-7 km af de i alt 12. Eller sagt på anden måde, så svarede hvert skridt, vi tog, til ca. 500.000 km. Ikke så sært, at vi hurtigt trængte til påfyldning af 'brændstof'. Ved Vinkelhage, med udsigt til lystbådehavnen, fjorden og det bakkede landskab, fandt vi nogle bænke, der egnede sig fint til indtagelse af madpakker og væske.

Turen fortsatte gennem en campingplads, langs skrænterne i Tørring og ud til Gjellerodde, hvor Neptun ligger. Om denne planet, som blev set med en astronomisk kikkert første gang i 1846, fortæller den informative 'Planetsti'-guide bl.a.:

Neptuns diameter:	48.600 km
Neptuns rotationstid:	ca. 18 timer
Neptuns omløbstid:	164,79 år
Neptuns afstand til Solen:	4.496,7 mio. km

Havde vi fortsat vor færd ud i solsystemet, skulle vi have gået yderligere 5-6 km, inden vi havde nået punktet for Plutos maximale afstand.

Størrelser sat i relief

For en busbillets pris fragtede en lokal vognmand os tilbage til udgangspunktet. Flere andre indtryk trænger sig nu på som nævneværdige. Når du ved starten af 'Planetstien' har stået og kigget på Solens 1,3 meter i diameter, og har ladet tankerne flyve ud i universet, er det faktisk underligt at nå frem til Jorden. Allerede efter kun at have gået ca. 150 meter kommer du frem til noget, der ligner en overdimensioneret, bronze-belagt tennisbold, Jorden. Og hvad der faldt mig endnu mere forunderligt er, at

Jann E. A. Nielsen, der skimtes til venstre med bøllehat, indvier Emma Hartvig og Inge Svane i astronomiens mysterier.
Foto: Peter Nørgård.

i en underarms-længde fra Jorden, var en bubble-gum lignende bronze-kugle, som vi kalder Månen.

At tænke sig, at det er den længste afstand, et menneske har været væk fra Jorden, og når vi så ved, at der er næsten 12 km ud til den yngste af de kendte planeter i vort solsystem. Da begynder vi med en svimlende fornemmelse at fatte den enorme udstrækning af hele vort univers.

'Planetstien' er en anderledes naturoplevelse og et lidt utraditionelt mål for en udflugt i det grønne, men bestemt anbefalelsesværdig.

Som eksempel på Thøger Larsens digtekunst og føling med hvælvet over os, og kloden under os, gengives her det digt om Mars, som er ét blandt flere, der findes i museets 'Planetsti'-guide (de to vers er fra digtet 'Nabostjerner', 1905):

Her har man alt længe troet,
at Planeten Mars var beboet.
I Kikkert af større Kaliber
har den nemlig vist nogle Striber,
Der saa' saa fornuftige ud,
at de næppe var skabt af Gud.

Paa Mars har man forhen troet,
at Jorden vist var beboet.
Det Skøn man dog maatte forlade
med den Motivering - ak ve:
at der paa dens Overflade
var intet fornuftigt at se.

Læseforslag:

— 'Planetstien Lemvig', brochure udgivet af Lemvig Museum, 1987, tekst af Hemming Klokker.

— Benny Gades artikel i Ufo-Nyt nr. 3/87.

eneste

DANMARKS PROFESSIONELLE EDB-LØNSYSTEM

til Bygge- og Anlægsvirksomhed
Transport, Installation og Industri

UNILØN

Alle akkordformer, automatisk forskuds- og overskudsberegning, mange tillægs- og fradragsordninger, lønfordeling, statistikker, redegørelser, alle Sh- og ferieordninger, faktureringsgrundlag, overførsel til/fra andre edb-systemer, enkel gageadministration.

Rekvirer brochure og reference-liste hos:

InterCos

Tlf. 42 78 32 97

Unix • Olivetti • IBM • Texas Instruments • NCR • Motorola

UNICAT – enestående eller hvad? – 2. del

Af Wim van Utrecht.

Belgieren Wim van Utrecht ser den amerikanske ufo-database UNICAT kritisk efter i sømmene. Er databasen noget værd? 1. del blev bragt i UFO-NYT nr. 2/89.

Et nærmere kig på listens indhold

Allerførst må jeg tilstå, at jeg aldrig har set en komplet liste over UNICAT-tilfælde. Derfor har jeg kun kendskab til et ret begrænset antal af de tilfælde, som jeg er sikker på figurerer i listen. Jeg må også tilstå, at dr. Smiths omtale af nogle af tilfældene i »UFOs in Latin America«, er det eneste kendskab, jeg har til listens indhold.

Af de fire UNICAT-tilfælde, som Willy Smith betegner som »fremragende« i sin artikel, er der to, hvor der kun var ét vidne, og et, der udelukkende var baseret på brasilianske avisartikler!

Yacanto fotografiet

Når der ses bort fra den berømte »Trancassag« (8), mener Willy Smith, at »Yacanto fotografiet« er et af de bedste argentinske tilfælde. Det drejer sig om et fotografi taget i fuldt dagslys den 3. juli 1960 af Hugo F. Niotti, officer i det argentinske flyvevåben (AAF).

Det ser ud, som om Willy Smith er meget betaget af dette fotografi, da hans kommentarer er alt andet end objektive. På det omtalte fotografi ses en hældende kegle over et noget goldt landskab. Faktisk er ufoet ikke andet end en sort ellipse-formet plet, og tilsyneladende er keglens bund tippet mod kameraet. Til venstre ses en vag fremtoning, formodentlig selve keglen.

Willy Smith skriver: *»Der er to interessante detaljer på fotoet, som må fremhæves. Da kaptajn Niotti så objektet, opfattede han det som ensfarvet (metallisk mørkegrå - WVT); derfor blev han meget overrasket - da filmen var fremkaldt - over at billedet viste keglens bund som mat-sort, uden nogen farve på trods af, at den vendte mod solen, som var dækket af skyerne. Resten af keglen ser meget lysere ud, men på det punkt er det til tider svært at få lavet kopier, der viser det helt tydeligt, på grund af den store kontrast, der er mellem bunden og skyerne i baggrunden. På det originale negativ er bundens kanter skarpe og veldefinerede, og endda bedre end på resten af fotografiet. Det ser ud, som om keglens bund overhovedet ikke reflekterede lys«.* (Citat slut).

Alt dette er selvfølgelig et spørgsmål om fortolkning af detaljer, men efter vores mening er der en uoverensstemmelse mellem det enlige vidnes beretning og det fysiske bevis, der skulle underbygge denne beretning, helt klart noget, der peger i hver sin retning.

Når Willy Smith konstaterer, at keglens bund er fuldstændig sort, tager han fejl. I en Palmer-publikation fra 1970 (9) har vi fundet et meget lysere aftryk af Yacanto fotoet. På dette billede kan man tydeligt se forskellige gråtoner på den tilsyneladende hvælvede bund..

Ifølge dr. Smith er der en anden ualmindelig detalje på fotoet, nemlig en hest lige i billedets centrum. Om dette skriver han: *»Som enhver med kendskab til landlige omgivelser ved, lader heste, der græsser i indhegning nær veje, sig ikke forstyrre af trafikken. Ikke desto mindre synes denne hest at stirre direkte på objektet, der befinder sig midt imellem den og vejen«.*

En ret tvivlsom antagelse, synes vi, for det er ikke muligt ud fra fotografiet at afgøre, om dyret ser på objektet eller vejen. I modsætning til, hvad Willy Smith forsøger at bilde os ind, vil alle heste afbryde deres græsning (hvis den i det hele taget græssede) lige så snart en bil standser, en mand springer ud og løber over til marken for at tage et fotografi.

I teksten får vi også at vide, at argentinske forskere har beregnet, at hesten var omkring 80 m fra fotografen, mens objektet kun var 50 m borte. Ud fra dette har de beregnet, at keglens diameter var 6 m og dens højde 7 m. Beregninger, der stemmer forbløffende godt med vidnets oplysninger. Men hvilke tanker kan vi så ikke gøre os om hestens og objektets størrelse (da de begge er i det samme perspektivplan), og på fotografiet næsten ens, og det til trods for, at objektet er nærmere på kameraet end hesten! Hvis det er korrekt, kræver det ingen besværlige beregninger at finde ud af, at objektet må have været mindre end hestens middelhøjde. På den anden side, hvis vi accepterer, at objektet virkelig var 6 m i diameter, må det have befundet sig langt bag hesten. Det sidste er meget usandsynligt, da det ville have bevirket, at bundens kanter ville være mere uskarpe. Den skarpe kontrast mellem baggrunden og det veldefinerede omrids forstærker den teori, at objektet var meget tæt på kameraet. Alt dette antyder, at billedet forestiller et lille objekt, måske blot nogle få cm i diameter.

Willy Smith slutter sin omtale af Yacanto-sagen med følgende bemærkning: *»Men den mest interessante detalje, som jeg har gemt til sidst, er, at kaptajn Niotti blev meget overrasket, da han på kopien af fotografiet så hesten, som han overhovedet ikke havde lagt mærke til under hændelsen. Det er et tydeligt bevis på, at han koncentrerede sig om at tage billedet og blev forvirret, da objektet pludselig forsvandt, så han blot satte sig ind i bilen og fortsatte sin kørsel.«*

Jeg har læst denne afsluttende konklusion igen og igen, men kan hverken finde hoved eller hale i den. Man kan nemlig kun drage denne slutning, hvis man antager, at vidnet fortæller sandheden. Det, at hesten - og ikke »UFOet« - er i fotografiets centrum, får en til at tænke på, om det ikke var meningen, at hesten skulle med på billedet.

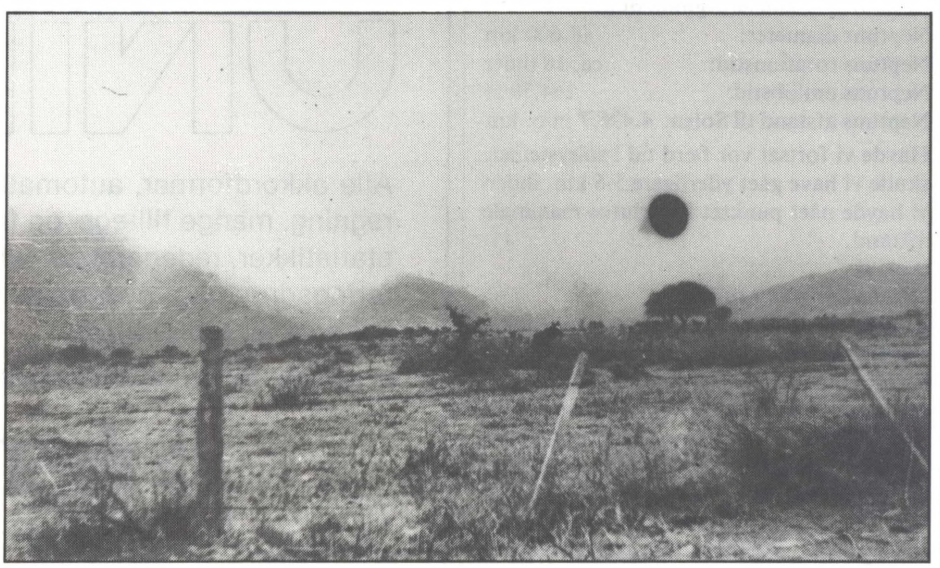

Foto taget den 3. juli 1960 af kaptajn i det argentinske luftvåben Hugo Niotti. Dette billede er den udgave, som ONIFE (Organizacion Investigativa de Fenomenes Espaciales) og CUFOS har anvendt til deres undersøgelser. Se også UFO-NYT nr. 4/81. Foto: SUFOI Fotoarkiv.

Det, der præsenteres som en af UNICATs »bedst-dokumenterede observationer fra Argentina« (der skulle have stået »rapporterede«) er faktisk ikke andet end et tvivlsomt fotografi, der tilsyneladende aldrig har gennemgået en seriøs analyse.

Det eneste mystiske aspekt i denne sag er, at en mand som Niotti, der senere steg så højt i graderne som til eskadronchef, er involveret, og at hverken Willy Smith eller de argentinske forskere (inklusive »eksperter« fra AAFs tekniske afdelinger) lagde mærke til sagens svage punkter.

Konklusion

UNICAT er faktisk et meget nyt initiativ (påbegyndt i 1984). Så hvorfor giver vi det ikke en chance?

Ærligt talt, tror jeg ikke, at projektet vil bringe os et skridt nærmere løsningen af vort problem. Vi har påpeget, at udvælgelseskriteriet ikke giver os nogen garanti for, at listen er enestående. Vi ved også, at mange af projektets medarbejdere har deres egne kriterier til udvælgelse af, hvad de mener er tilfælde af en meget høj kvalitet, for ikke at tale om deres dårlige undersøgelse af detaljerne i det, de indsamler og offentliggør (selv om systemet løbende revideres, vil denne specielt udviklede software kun fange logiske og typografiske fejl). Projektet har altså ikke en særlig god baggrund. Denne parameterliste kan kun bruges som et referenceværktøj til ufo-rapportstatistikker, men hjælper os ikke med at adskille ufoer fra ifoer.

Hen mod slutningen af 1987 indeholdt UNICAT allerede omkring 600 sager. Jeg vil meget gerne vide, hvor mange af dem der er veldokumenterede og virkelige mystiske hændelser. Ud over de latinamerikanske sager, jeg allerede har omtalt, fandt jeg fire belgiske sager i listen. Desværre har jeg kun oplysninger om en af dem: Sambreville (9/5-1983).

Denne sag blev undersøgt af SOBEPS og omtalt i Inforespace (10). Rapporten beskriver en drengs oplevelse. Han befandt sig pludselig midt i en hvid »lyskegle«, der kom fra et summende objekt. Hans forældre så også objektet.

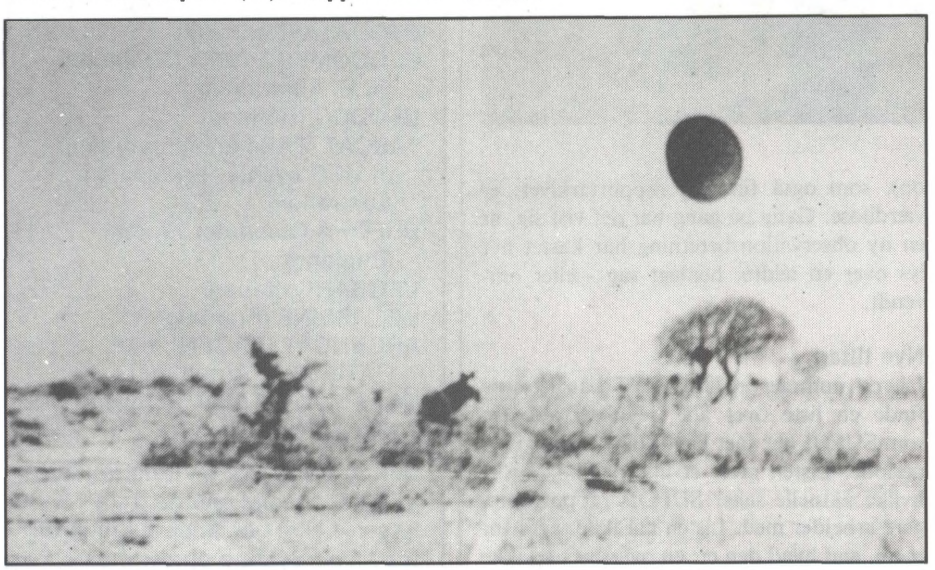
Det er meget muligt, at det drejer sig om en helikopter. Ikke blot er der mange lignende sager i vores arkiv, jeg har også selv haft en identisk, natlig oplevelse med en helikopter.

En sammenlignende undersøgelse af de sager, der figurerer i UNICAT, og nogle, der figurerer i FALSECAT (en database med falske tilfælde), bekræfter, hvad man kunne have forudset tidligere. I november 1987-udgaven af Computer UFO Newsletter (11) kommenterer Willy Smith resultaterne af sine undersøgelser.

Han skriver: *»Fortegnelsen over imaginære tilfælde er ikke statistisk forskellig fra UNICAT, selv hvis dens indhold afviger, vil de tre klassiske variable (tid på dagen, ugedag og varighed) være meget enslydende, hvis ikke de samme. Dette var et uventet resultat og gør alle FALSECAT-anstrengelser til spild af tid. Spørgsmålet er nu: Hvorfor er det sådan? Jeg tror, at løsningen skal findes i, at størstedelen af deltagerne var hærdede ufologer eller mennesker med et godt kendskab til ufo-fænomenet og derfor var styret af deres kendskab til emnet, da de planlagde de falske sager.«*

Var det virkelig et uventet resultat? Det er mere fornuftigt at antage, at begge fortegnelser (UNICAT såvel som FALSECAT) i al væsentlighed er opbygget over det samme materiale.

Jeg vil slutte med et citat fra dr. Smith. I 1985, da han præsenterede UNICAT for læserne af *International UFO Reporter* (12), forudsagde han: »Hvis vi trofast holder fast ved de omtalte procedurer, vil UNICATs kaliber og kvalitet være hævet over enhver tvivl og vil kunne modstå de fleste angreb fra den videnskabelige verden.«

Hugo Niottis foto, som det blev offentliggjort i det officielle organ for det argentinske luftvåben (AAF) »La Revista Nacional de Aeronautica« no. 222 - og gengivet i »Flying Saucers«, december 1970. Bemærk objektets lidt ændrede udseende i forhold til CUFOS' version af samme foto.

Foto: Saucer News, West Virginia.

UNICAT-systemet vil aldrig tilfredsstille en videnskabeligt orienteret jury. Dommen er klar: Det UNIverselle CATalog indeholder de samme tvivlsomme oplysninger som alle de andre fortegnelser, vi har arbejdet med i årevis. En af de vigtigste grunde til, at UNICAT aldrig blev det, man lovede, er, at dets nuværende koordinator har været alt for ivrig efter at arbejde med, hvad der måske er »rigtige ufoer«. Som en konsekvens heraf har projektet udviklet sig alt for hurtigt. Det er synd, fordi dets opbygning giver så mange nyttige - og til tider originale - forslag til sammenlignende undersøgelser af tilfælde af høj kvalitet.

Men som tingene står nu, får UNICATs historie os alle til at bekymre os om »ufologiens« nuværende stade. □

Noter og referencer:

(8) Med hensyn til Trancas-sagen citerer jeg her fra et brev, som den parisiske forsker Jacques Scornaux sendte mig den 31. marts 1988: »Ifølge den argentinske forsker Alejandro Agostinelli er der flere vidner indblandet i den såkaldte spor-sag, hvilket fremgår af et vidneudsagn fra et enkelt vidne, der blev opsporet syv år efter den oprindelige hændelse af forskeren Oscar Galindez, der aldrig åbnede sine arkiver for nogen. Vidnet, såvel som forskeren, er siden forsvundet uden at efterlade deres adresse.«

Faktisk blev den eneste undersøgelsesrapport lavet af Galindez og offentliggjort i Flying Saucer Review vol. 17, nr. 3, maj/juni 1971, side 14-20.

(9) Thimothy Green Beckly: »On the Trail of the Flying Saucer« i *Flying Saucer* nr. 71, december 1970, side 24.

(10) Michel van der Elst & Rita Smet: »Une RR à Sambreville en mai 1983« i *Inforespace* nr. 68, juni 1985, side 19-25.

(11) Willy Smith: »FALSECAT - Final Report« i *Computer UFO Newsletter* vol. 2, nr. 1, november 1987, side 35-36.

(12) Willy Smith: »The Uniqueness of UNICAT« i *International UFO Reporter* vol. 10, nr. 5, september/oktober 1985, side 19.

NB.: Flere detaljerede oplysninger om UNICAT-projektet kan findes i *Centers Investigators Quarterly,* en publikation fra Center for UFO Studies, udgaverne nr. 17, januar 1987, nr. 19, juli 1987 og nr. 20, oktober 1987.

Forfatterens navn og adresse:
Wim Van Utrecht, Kronenburgstraat 110, B-2000 Antwerpen, Belgien.

Kilde:
SVL Journal nr. 6/20. Engelsk udgave - april 1988.

Oversættelse:
Flemming Rasmussen.

Se også artiklen: Projekt UFODATA

UFOLOGI

Projekt UFODATA

Af Kim Møller Hansen.

Statistik kan med sine tabeller og kurver se ganske overbevisende og videnskabelig ud, men behøver ikke at give et sandt billede af virkeligheden. Og taster man dårlige data ind i et statistik-program, får man mindst lige så dårlige og ubrugelige data ud igen. Dette er en sandhed, som flere skabere af ufo-databaser har måttet erkende.

Mange læsere kan huske, da SUFOI i 1977 opbyggede Projekt UFODATA med cand. scient. Per Andersen som idémand og projektleder. Ideen var at registrere alle danske ufo- og ifo-rapporter, hvilket skulle danne basis for detail-analyser af rapporter, årsopgørelser og statistiske tiårs-oversigter.

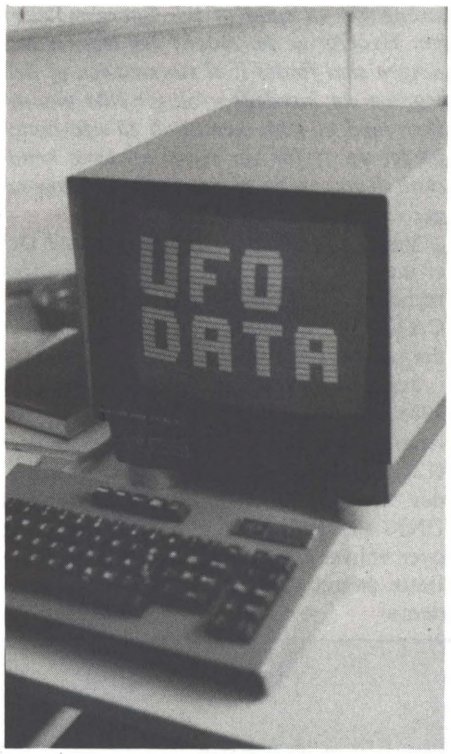
I forbindelse med projektets fødsel blev der udarbejdet et nyt ufo-rapportskema, der snart viste sig så godt, at adskillige andre lande bruger det i dag, og endnu flere har kopieret det.

Sammen med Jørgen Bengtvig og andre flittige medarbejdere gik Per Andersen i gang med den enorme opgave, det var at registrere SUFOIs flere tusinde rapporter. I alt blev årgangene 1975-1979 registreret - svarende til 2.200 rapporter.

På grund af mandskabsmangel blev projektet derefter stillet i bero. Og man begyndte at vurdere de erfaringer, som registreringsarbejdet hidtil havde givet. Flere forhold var under arbejdet blevet tydeligere og tydeligere: Rapporterne var meget forskellige. Ufoerne så overhovedet ikke ud til at ligne hinanden! Men for at kunne behandle rapporterne statistisk, skulle de inddeles i nærmere definerede grupper. Derved kom nogle rapporter i samme gruppe, selv om de på visse områder var meget forskellige, hvilket var særdeles uheldigt.

Men mere afgørende var den opdagelse, at alt for mange rapporter (især de ældre) var *for dårligt dokumenterede.* Dette har ført til, at SUFOI i dag ikke registrerer rapporter til UFODATA til større statistiske analyser, men bruger tiden på at undersøge de mest troværdige og usædvanlige observationsberetninger helt til bunds. Det kræver dygtige rapportoptagere, og det er også derfor, at vi gør en indsats for at uddanne nye rapportoptagere (se UFO-NYT nr. 2/89 side 7-8).

SUFOIs nye prioritering af rapportoptagelsen og bearbejdelsen betyder ikke, at de rapporter (med mangelfuld dokumentation), som også findes i rapportarkivet, er værdiløse. Gang på gang har det vist sig, at en ny observationsberetning har kastet nyt lys over en ældre, henlagt sag - eller omvendt.

Nye tiltag

I hvert nummer af UFO-NYT kan læserne finde en liste over alle de observationer, som SUFOI har fået kendskab til i en given periode. Listen giver et lille overblik over, hvilke aktuelle sager SUFOIs rapportoptagere arbejder med. Listen må ikke tages for mere, end hvad den er: en oversigt - og ikke en endelig liste over »ægte« ufoer.

Hvert år dukker der nye projekter op, udklækket af entusiastiske ufo-interesserede - så vidt, så godt. Et af disse projekter er WAURLD (World Annual UFO Reports Listing Device) med Patrick Vidal fra hollandske SOBEPS som projektleder. WAURLD er en ny database, som vil forsøge at give et overblik over ufo-aktiviteten globalt. Alle organisationer opfordres af Vidal til at indsende lister over samtlige ufo-observationer fra og med 1987.

Det er selvfølgelig rart at få overblik over, hvad der rører sig rundt om i verden, men man kan frygte, at observationslisterne (ligesom tidligere) danner grundlaget for nye urealistiske analyser. Så længe de forskellige lande har forskellige vurderingskriterier og rapportoptagelse af vekslende kvalitet, er en sådan database imidlertid af ringe værdi.

Når ressourcerne er knappe, anser vi det i SUFOI for at være langt klogere at bruge tiden på de veldokumenterede, troværdige og usædvanlige tilfælde. Som det vil fremgå af UFO-NYTs spalter, *findes* disse tilfælde. De er både spændende og lærerige for os, og giver ikke blot en større viden om ufo-fænomenet, men bestemt også en værdifuld viden om menneskets måde at opfatte ting/fænomener på. □

Læsetips:

Per Andersen: *Projekt UFODATA, SUFOI 1979.*

Per Andersen: *Projekt UFODATA,* UFO-NYT 1982, nr. 2, side 14-17.

Hilary Evans (red.): *UFOs 1947-1987,* Fortean Tomes 1987, side 238-245.

Globale ufo-databaser

UFOCAT (USA)
Projekt URD (Sverige)
UNICAT (USA, afløste UFOCAT)
WAURLD (Belgien)

Nationale ufo-databaser

UFODATA (Danmark)
UFOCOMFILE (UFO COMputer FILE, Australien)
UFODOC (Holland)
TASCAT (TASmanian catalogue of UFO events, Tasmanien, Australien)
BUFORA Computer Projekt (England)
UFOBANK (Italien)
BECASSINE (Frankrig)
ARGENCAT (ARGENtinian CATalogue, Argentina)
COMPITACAT (COMPuterized ITACAT, Italien)

Derudover er der en lang række mindre, specialiserede databaser, f.eks. har Anders Liljegren fra AFU i Sverige oprettet en database for alt materiale vedrørende spøgelsesraketterne.

ASTRONOMI

Mystisk lysfænomen fotograferet på Månen

Af Ole Henningsen.

Blandt de mest gådefulde astronomiske tildragelser er de såkaldte lunar transient phenomena (LTP), d.v.s. kortvarige fænomener på Månen, hvor områder ser ud til at blive lysere eller mørkere eller sågar skifte farve inden for få minutter. Selve eksistensen af LTP er omdiskuteret, skønt fænomenet er blevet rapporteret i de sidste to århundreder.

Den 23. maj 1985 var G. Kolovos fra University of Thessaloniki i Grækenland ved at afprøve en astronomisk kikkert (en 4 ¼ tomme refraktor) ved at tage fotos af den 4 dage gamle Måne. Optagelserne foregik fra en lille landsby i det nordlige Grækenland.

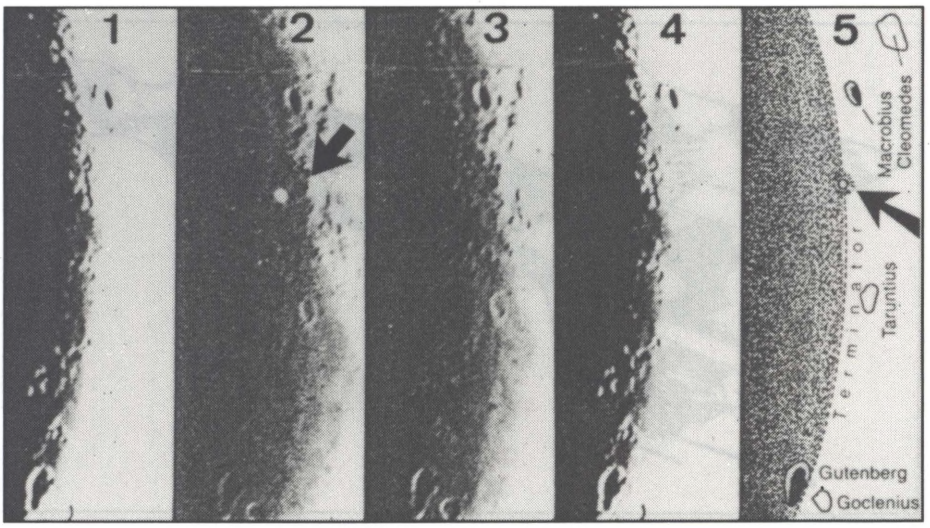
Et af de 7 fotos viste et højst bemærkelsesværdigt fænomen, nemlig en lys plet nær ved overgangen mellem den mørke del og den oplyste del af Månen. Kolovos og kolleger fra universitetet analyserede nøjere lyspletten, der var lokaliseret tæt ved krateret Proclus C. De skriver i decemberudgaven af det astronomiske tidsskrift Icarus, at den ovale lysplet er 22 km i tværsnit og synes at være i overensstemmelse med det lokale månelandskab.

Hvad kunne forårsage en sådan lysplet på Månen? Forfatterne overvejer og afviser adskillige muligheder. Kodak's laboratorier i Athen undersøgte filmen og fastslog, at pletten ikke var en fejl i filmen. Det var ikke en refleks fra måneoverfladen, da lysets form viser, at det befandt sig over måneoverfladen. Et vulkanudbrud ville have efterladt en mørk sky på de efterfølgende billeder. Det samme gælder for et meteornedslag.

Kolovos og hans medarbejdere vover det gæt, at den kraftige opvarmning af måneoverfladen efter solopgang måske får revner til at opstå i overfladen og derved bevirker, at indespærrede luftarter slipper fri. Når luftarterne stiger til vejrs og udvider sig, kunne en elektrisk udladning formentlig få dem til at lyse op.

Mange observationer af LTP-fænomener foretages nær overgangen mellem lys og skygge på måneoverfladen inden for den første dag efter solopgang. Forskerne advarer dog om, at deres forklaring langtfra kan forklare alle LTP-fænomener. *»Vi præsenterer vore resultater med forsigtighed«*, skriver de, *»og vi håber, at yderligere data kan føre frem til en endegyldig forklaring.«*

Kilde:
Sky & Telescope, maj 1989.

G. Kolovos fra University of Thessaloniki optog den 23. maj 1985 7 fotos af Månen. På et af billederne sås en mystisk lysplet, der efter nøjere analyse blev anslået til at være 22 km i diameter. Her ses 4 af optagelserne. Lyspletten ses ved pilen på den ene optagelse (2). På illustration 5 er lysplettens position tegnet ind på et månekort med angivelse af de nærliggende kratere. (Tegning: Sky & Telescope)

Kommentar:
Vi har med mellemrum i UFO-Nyts spalter beskæftiget os med forskellige fænomener på Månens overflade, og selv om diskussionen om LTP stadig foregår, tog den alligevel en afgørende vending i 1958, hvor den sovjetiske astronom N. A. Kozyrev ved Krims Astrofysiske Observatorium spektrografisk nåede at fastholde et af de ofte flygtige lysfænomener.

Den 3. november 1958 opdagede Kozyrev under optagelsen af et spektrogram, at centralbjerget i krateret Alphonsus ligesom blev indhyllet i en rødlig sky. Kozyrevs spektrografiske optagelse viste, at varme gasser var strømmet ud gennem måneoverfladen og havde skabt en lokal temperaturstigning på 2.000 grader.

Astronomerne var ikke alle lige begejstrede for denne forklaring, men der var unægtelig sket noget på måneoverfladen, som var værd at studere nærmere.

Hvis nogen var i tvivl om eksistensen af LTP-fænomenerne, blev mange dog overbevist i 1963, hvor adskillige astronomer samtidig iagttog stor aktivitet bl.a. i Aristarchus i Det stormfulde Ocean. Disse betydningsfulde observationer blev bl.a. omtalt i Sky & Telescope, december 1963. Også astronauterne om bord i Apollo XI og XV konstaterede LTP-fænomener.

Den verdensberømte britiske amatørastronom Patrick Moore og Barbara Middlehurst fra USA udarbejdede i 1971 en fortegnelse indeholdende 713 LTP-tilfælde. Ikke alle beretninger var dog lige pålidelige.

I 1978 udgav Winifred Sawtell Cameron, Arizona, fortegnelsen »Lunar Transient Phenomena Catalog«, der indeholdt i alt 1.468 tilfælde, hvoraf 246 blev beskrevet som *»bekræftede eller permanent iagttagne«* ved hjælp af fotografering eller fotografiske målinger. →

SUFOI NEWS 1988
SUFOI Newsletter no. 10.

SUFOI udgiver også et engelsksproget newsletter, hvor udvalgte artikler fra UFO-NYT er oversat. Så kan vore engelske kontakter også få glæde af UFO-NYT. Vi har nogle få ekstra eksemplarer af "SUFOI NEWS 1988". Har du udenlandske venner, som ikke forstår dansk, men som læser engelsk og er interesserede i ufoer, så glæd dem med et eksemplar af "SUFOI NEWS".

"SUFOI NEWS 1988" er på 50 sider, illustreret, i A5 format.

kun kr. 25,00

Bestilles ved at indbetale kr. 25,00 + kr. 12,00 (porto/ekspedition) til: **giro 9 11 77 25, SUFOI, postboks 6, 2820 Gentofte.** Mærk modtagerdelen: "SUFOI NEWS".

Den kendte danske amatørastronom Per Darnell har i en længere årrække interesseret sig for og observeret et stort antal LTP-fænomener. I astronomiske tidsskrifter har han utallige gange berettet om sine iagttagelser. I maj-juni udgaven 1984 af tidsskriftet Astronomi & Rumfart fortæller han således om en af sine observationer den 8. marts 1984 kl. 20.11—20.18:

»Den østlige halvdel af krateret Plinius (i den nordligste del af Mare Tranquillitatis) er forsynet med et stort centralbjerg, som øverst har 2 kratergruber. Den østlige halvdel havde den sædvanlige grå farvenuance, og den øverste del af centralbjerget strålede netop i de første solstråler. Pludselig - i løbet af 3 til 4 sekunder - antog den sydlige del af kraterbunden et ret kraftigt brunligt farveskær, uden dog at strukturerne på kraterets inderside blev udviskede. Den udstrømmende gasmasse, eller hvad det nu var, strakte sig op over selve centralbjerget. Toppen, der før strålede helt hvidt, var nu meget tydeligt rødfarvet. Fænomenet holdt sig med vekslende intensitet indtil kl. 20.18, hvor der kom trækkende skyer.«

Gennem årene er der efterhånden dukket så mange underbyggede observationsberetninger op, at disse lysfænomeners realitet ikke længere afvises. □

En af Danmarks mest erfarne amatørastronomer, Per Darnell, med en Vixen 102mm flourit refraktor. (Foto: Astronomi & Rumfart)

SPØGELSESRAKETTERNE

Projekt 1946 – en statusrapport

Af Kim Møller Hansen.

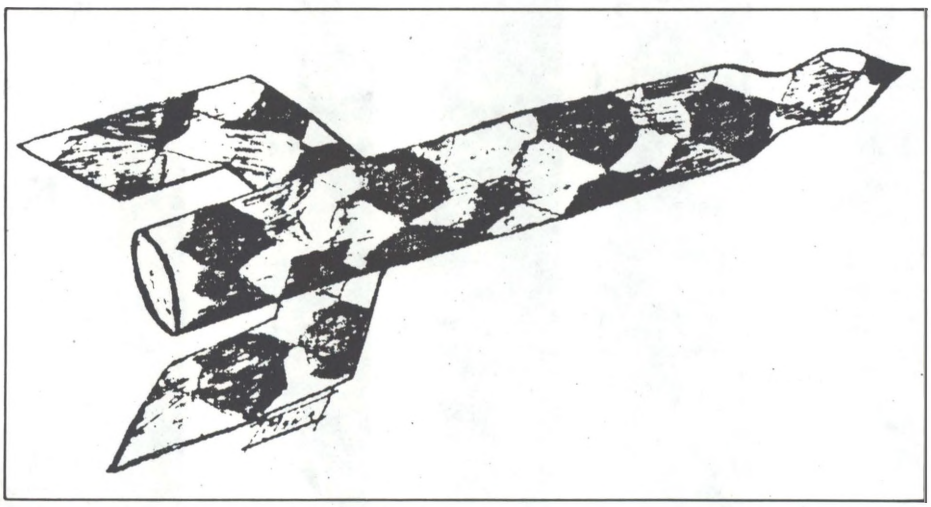
De mange opsigtsvækkende observationer af raket-lignende objekter i 1946 kræver stadig efterforskning. Dette arbejde udføres med en indædt grundighed af især Arkivet För UFO-forskning (AFU) med Anders Liljegren og Clas Svahn i spidsen.

AFUs *Projekt 1946* går ud på at efterforske og dokumentere ufo-bølgen over Skandinavien i 1946. Projektet har efterhånden grebet om sig, og omkring 1.500 tilfælde er nu registreret i en dBase III computerfil.

Indsamlingen af dokumenter og efterforskningen besværliggøres en del af, at mange af vidnerne fra 1946 er døde eller så gamle, at de kun svagt husker, hvad der skete dengang.

Arbejdet i *Projekt 1946* er i øjeblikket koncentreret om følgende hovedområder:

- Fortsat indsamling af observationsdata. Opsporing og kopiering af officielle og private dokumenter.
- Undersøgelser af russernes raket-teknik i 1946. Litteratursøgning og forsøg på at opnå direkte kontakt med autoriteter i Sovjet. AFU føler stadig, at den nuværende viden er for beskeden til, at man kan afgøre, om fænomenerne skyldtes russiske forsøg med erobrede tyske raketter.
- Interviews med svenske forsvars- og industri-specialister i raket-teknik om deres syn på tilfældene fra 1946.
- Studier af de resterende dokumenter fra det svenske forsvars arkiver samt andet materiale fra arkiver og institutioner i Stockholm.

Dette missil-lignende objekt blev set af fire vidner den 18. juli 1976 ved søen Barken i Sverige. Lignende små objekter er ofte set over søer i dagslys. Spøgelsesraketterne fortsætter altså med at dukke op, men er dette virkelig et enestående skandinavisk fænomen? Og hvorfor interesserer de svenske myndigheder sig så meget for »uidentificerede undervandsbåde«, medens »uidentificerede raketter« bliver ignoreret...?

AFU får hjælp af andre nordiske ufologer, heriblandt Ole Jonny Braenne, Heikki Virtanen samt Ole Henningsen (SUFOI). Braenne og Virtanen har begge forgæves forsøgt at få udleveret dokumenter om spøgelsesraketterne fra forsvarsmyndighederne i Norge og Finland. Man ved med sikkerhed, at disse dokumenter findes, og de norske dokumenter fra før 1949 skulle kunne frigives. Braenne fik et nej fra de norske myndigheder med den begrundelse, at arkivet skulle flyttes og at man derfor ikke havde mulighed for at efterkomme hans forespørgsel. Men Braenne forsøger igen...

Til gengæld er det lykkedes for Virtanen at opspore en del meget interessante finske avisartikler fra 1946.

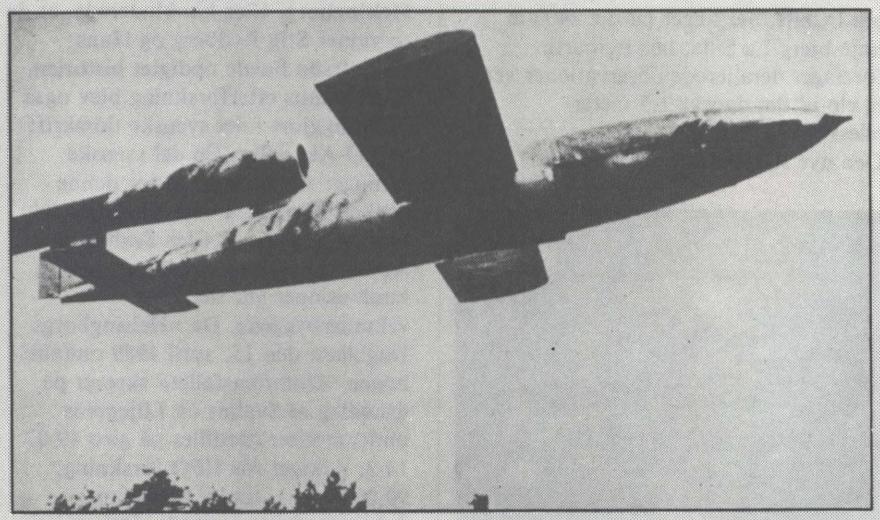
Hjælp Projekt 1946

AFU har i perioden 1984–89 investeret mindst 30.000 sv.kr. i *Projekt 1946*, og det er ingen hemmelighed, at man nu mangler penge til det fortsatte arbejde.

AFU udfører et værdifuldt stykke arbejde med *Projekt 1946*. En tilbundsgående analyse af de mange dokumenter, observationer og rygter vedr. spøgelsesraketterne fra 1946 vil ikke blot kaste nyt lys over, hvad der virkelig skete dengang i 1946, men sikkert også bidrage til vores forståelse af ufo-problemet som helhed. Vi kan i SUFOI opfordre alle til at støtte *Projekt 1946*. Økonomiske bidrag kan sendes til: AFU, P.O. Box 11027, S-600 11 Norrköping, Sverige. □

Kilde:
AFU Newsletter, nr. 33, 1989.

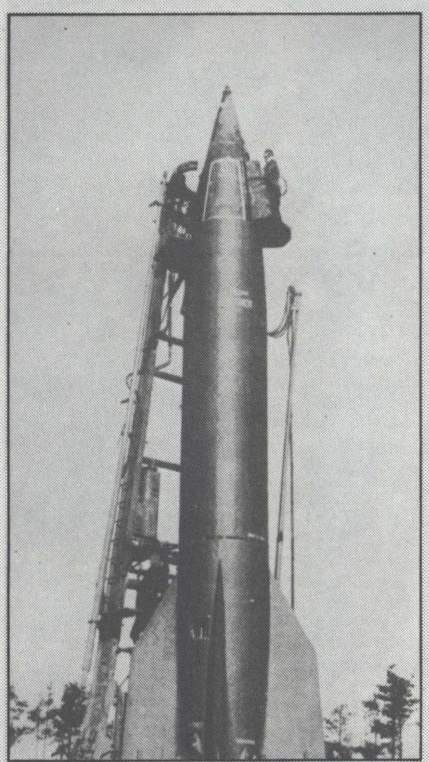
Facts om V1- og V2-bomberne

V1 (Vergeltungswaffe 1 = Gengældelsesvåben nr. 1) var en førerløs flyvemaskine med en simpel jetmotor, der gav fartøjet en hastighed på 650 km/t. Totalvægten var ca. 2,5 tons, hvoraf sprængladningen udgjorde 1 ton.

V1'eren blev affyret fra en 50 m lang og 5 m høj rampe. Styringen foregik automatisk, og efter at fartøjet havde forladt rampen, kunne det tilbagelægge en distance på ca. 325 km, hvorefter det dykkede ned mod målet.

Den første V1'er faldt den 13.6.1944 kl. 04.18 i Swanscombe, ca. 30 km øst for London. Den sidste bombe faldt over England den 29.3.1945. I alt faldt der 5823 V1-bomber, heraf 2420 i London.

V2'eren var en militær version af Wernher von Brauns højdeforskningsraket A4, som var verdenshistoriens første langtrækkende, styrbare raket med flydende brændstof. Brændstoffet bestod af 3.700 kg alkohol og 5.100 kg ilt. Brændetiden var 68 sekunder, og maksimalhastigheden var på 5.400 km/t. V2'erens totalvægt var på 12.970 kg (sprængladning på 1 ton), og den havde en højde på 14,3 m. V2'erens rækkevidde var på ca. 300 km. Dens træfsikkerhed var lidt større end V1-bombens.

Den første V2-bombe faldt i Chiswish den 8.9.1944 kl. 18.40, og den sidste faldt den 27.3.1945. I alt 1115 V2-bomber blev affyret mod England. Desuden blev 2050 V2-bomber sendt mod Bruxelles, Antwerpen og Liege. */kmh*

(Kilde: Gunnar Haurum, ***Krigsbrande under den strategiske luftkrig 1939-45,*** Statens Brandskole 1970).

Vil du vide mere?

Her er det rigtige baggrundsmateriale til dig, som vil vide mere om spøgelsesraketterne.

»Spøgelsesraketterne. UFOer over Norden i 1946«,
red. Kim Møller Hansen,
SUFOI 1986.
28 sider, illustreret,
A4-format, offset-trykt.

Sælges til fremstillingsprisen:

Kr. 20,-

Bestilles ved at indbetale kr. 20,- (+ kr. 12,- porto/ekspedition) til: SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte Giro 9 11 77 25.

Husk at skrive »Spøgelsesraketterne« på modtagerdelen.

Sådan kan du hjælpe!

Du kender sikkert en person, som vil blive glad for at få **ufo-nyt.**

Send et brev til os med navn og adresse på din ven, og vi sender straks et *gratis* prøvenummer af **ufo-nyt** og et fordelagtigt tilbud!

Vi har også mange pjecer, som du kan få til uddeling eller til at lægge på det lokale bibliotek.

Skriv til:

ufo-nyts redaktør
Kim Møller Hansen
Eilekiersvej 14
4100 Ringsted

- ufo-nyt for dig, som vil vide mere...

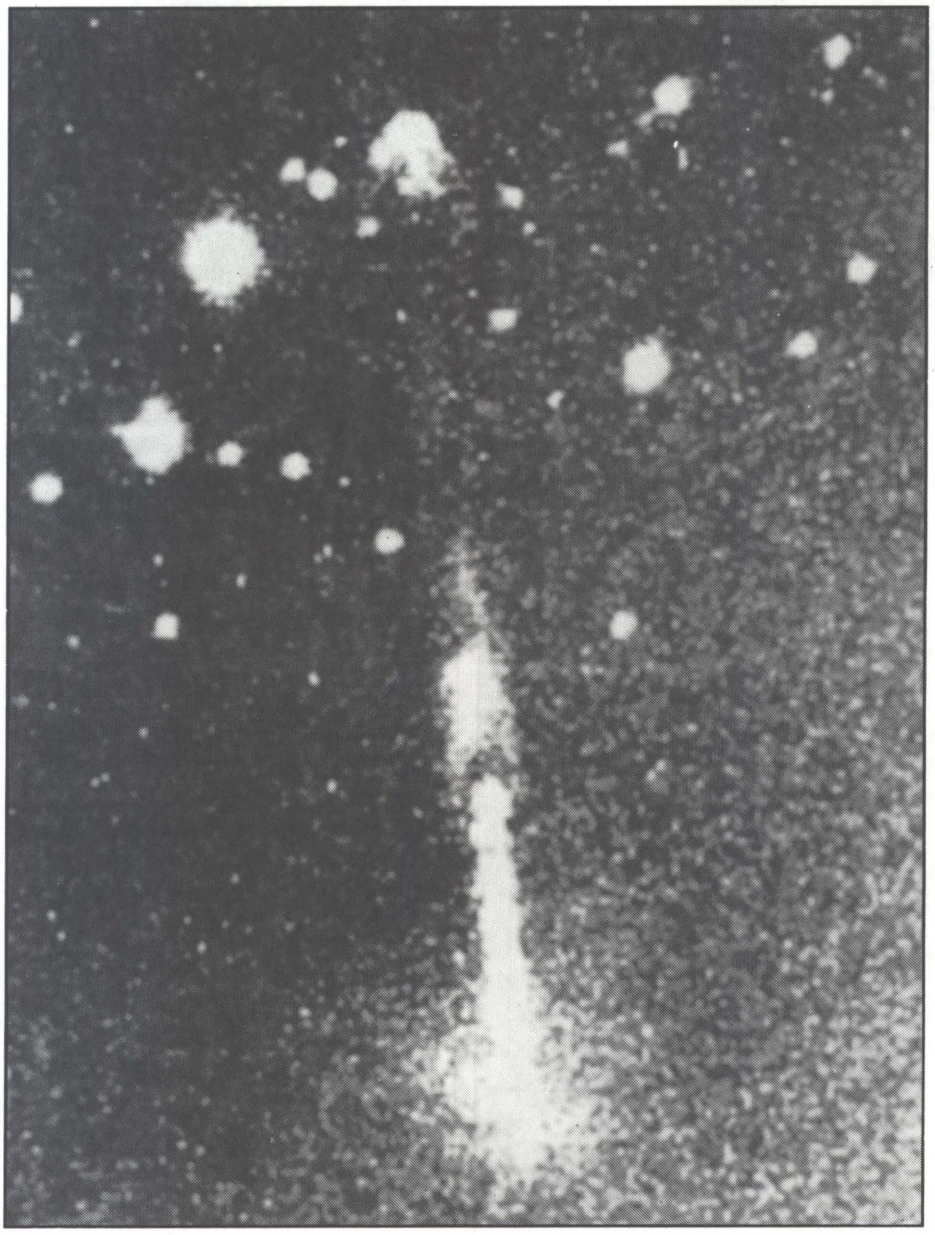
NOTITSER

KORT FORTALT

En stjerne fødes

Det ansete, videnskabelige tidsskrift »Nature« har offentliggjort en artikel om en astronomisk opdagelse gjort af den danske astronom Bo Reipurth.
Fra det fælleseuropæiske observatorium i Chile, der ligger på det 2400 m høje bjerg La Silla, har Reipurth foretaget detaljerede observationer ved hjælp af det danske 1,5 meter teleskop.
Den nye stjernedannelse har fået betegnelsen HH-111. Det er første gang, at man har fået et så godt indblik i dannelsen af en »jet«, der er en enorm strøm af materiale, der er et led i den voldsomme proces omkring en stjernefødsel. □

kmh

Billedet viser jetten som en lang strøm, mens selve stjernen, HH-111, ikke kan ses. Den paddehatteformede stjernetåge i billedets top er dannet af jetten, der har en størrelse, som svarer til 23.000 gange middelafstanden mellem Solen og Jorden. Jetten er omkring 1.500 lysår fra Jorden. På billedet ses også andre stjerner i Mælkevejen. Foto: ESO.

Kilde:
Dagspressen, 06.07.89.

Falsk nærkontakt

Journalisten Clas Svahn skrev i ufo-nyt nr. 1/89 om den klassiske nærobservation ved Domsten nord for Helsingborg. Clas konkluderede, at de to vidner Stig Rydberg og Hans Gustafsson havde opdigtet historien. Clas Svahns efterforskning blev også offentliggjort i det svenske tidsskrift »UFO-Aktuellt«. En del svenske ufologer var ikke glade for denne artikel, som var alt for »kritisk«. Nu har det vist sig, at Clas Svahns og Anders Liljegrens efterforskning og konklusioner var særdeles velunderbyggede. Da »Helsingborgs Dagblad« den 15. april 1989 omtalte bogen »Domstensfallet« skrevet på grundlag af Svahns og Liljegrens undersøgelser (bestilles på giro 49 07 14-3, Arkivet för UFO-forskning, 90,00 sv.kr.), trådte Christian Johansen frem og sagde: Det er rigtigt. Den påståede nærobservation er fup!
Christian Johansen og hans mor, Martha Christianson, kendte de to vidner særdeles godt og havde bl.a. været naboer til Hans Gustafsson. Både Hans og Stig fortalte til Martha og Christian, at de havde digtet historien for at tjene penge.
Christian lovede at tie stille med sin viden, og det løfte holdt han i 30 år, indtil andre havde afsløret de to eventyrlystne mænd. □

/kmh

Kilde:
AFU Newsletter, nr. 33, 1989.

112.000 kr. til ufo-forskning

Den amerikanske »Fund for UFO Research« vil indsamle 16.000 $ til et projekt, der skal kulegrave alle dokumenter m.m. omkring den stærkt

ASTRO

En astronomitidskrift för amatörer och professionella
utgiven av
Svensk AmatörAstronomisk Förening
Beställ gratis provexemplar från
Jan Persson
Stampgatan 62
411 01 Göteborg

omdiskuterede MJ12-gruppe, som påstås at være nedsat af præsident Truman for at udforske ufo-fænomenet - først og fremmest det objekt, som påstås at være styrtet ned i Roswell. Projektet ledes af den kendte ufo-forsker Stanton Friedman (som af nogle kaldes en skør ufo-kugle!), der skal arbejde heltids på projektet i fire måneder.
Der er allerede indsamlet 15.000 $, så nu begynder projektet. Forfatteren Whitley Strieber har bidraget med 5.000 $ af overskuddet fra sin bog »Communion« (se UFO-Vision). □

/kmh

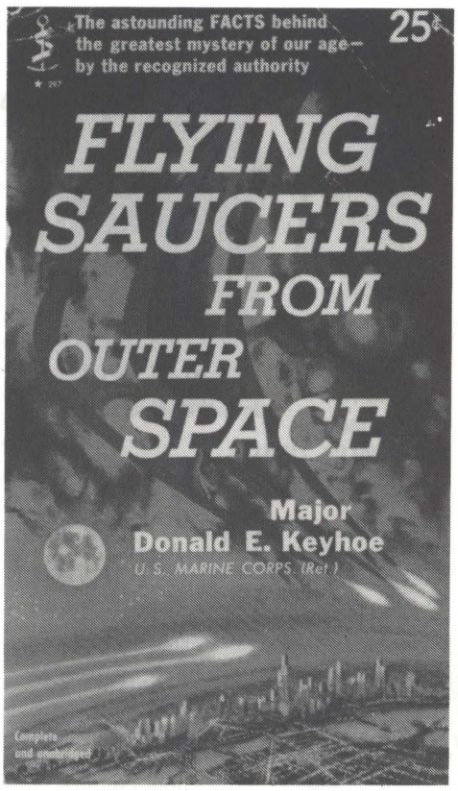
Kilde:
AFU Newsletter, nr. 33, 1989.

Donald E. Keyhoe død

Fhv. major i U.S.Marine Corps Donald E. Keyhoe døde den 29. november 1988, 91 år gammel, og med ham gik en af de gamle pionerer inden for UFO-bevægelsen bort.
Keyhoe var født den 20. juni 1897 i Ottumwa, i den amerikanske stat Iowa.
Under 2. verdenskrig var han bl.a. flådepilot. Efter en natlig nedstyrtning i Stillehavet gik han ud af aktiv tjeneste og blev i en periode informationschef for Civil Aeronautics (nu Federal Aviation Administration). Han var endvidere begyndt som skribent på luftfartsområdet og var i den forbindelse bl.a. blevet interesseret i ufoer.
En artikel med titlen »Flying Saucers Are Real« blev offentliggjort i det amerikanske »True Magazine« i januar 1950 og vakte en del opsigt. Hans første bog om emnet blev også udgivet i 1950 og med næsten samme titel »The Flying Saucers Are Real«. I de følgende år skrev Keyhoe en lang række ufo-artikler, som blev offentliggjort bl.a. i »True Magazine«. Endvidere fulgte yderligere 3 bøger, »Flying Saucers From Outer Space« (1953), »The Flying Saucer Conspiracy« (1955) samt »Flying Saucers - Top Secret« (1960).
Donald E. Keyhoes anden bog blev oversat til dansk og udkom i 1954 på De Unges Forlag med titlen »Flyvende tallerkener fra verdensrummet«. Bogen var oversat af Per Weishaupt i samarbejde med John Foltmann.
I sin første bog fastslog Keyhoe som sin opfattelse, at Det amerikanske Flyvevåben kendte forklaringen på de flyvende tallerkeners gåde, men blot skjulte den for offentligheden. Dette tema blev yderligere fulgt op i bog nr. to. Endvidere var Keyhoe heller ikke i tvivl om, at flyvende tallerkener var rumskibe fra fremmede verdener.
Disse to hovedsynspunkter var grundlaget for alle Donald Keyhoes aktiviteter i de følgende år, hvilket naturligvis også i høj grad prægede hans optræden i utallige radio- og TV-programmer.
Selv om disse synspunkter i dag bør ses med lidt andre briller, blev Keyhoes bog på dansk et af standardværkerne for danske ufo-interesserede.
I 1957 blev han direktør for den amerikanske ufo-organisation NICAP - National Investigations Committee on Aerial Phenomena. Denne organisation var under hans ledelse særdeles aktiv og fik bl.a. samlet en bestyrelse, der talte flere fremtrædende personer inden for forsvar og luftfart, heriblandt også en forhenværende CIA-direktør.
I 1969 trak Donald Keyhoe sig tilbage fra NICAP, og i 1973 udkom hans sidste bog »Aliens From Space«.
Set i nutidens (altid forklarede) lys var hans skriveform nok noget kontroversiel, men der er vist ingen tvivl om, at hans artikler og bøger og øvrige medieoptræden gennem en lang årrække har været med til at forme en hel generation amerikaneres syn på ufo-fænomenerne. □

Ole Henningsen.

Et frigivet dokument fra det amerikanske flyvevåbens arkiver afslører, at et UFO landede den 9. august 1980 i et afspærret område øst for Kirtland flyvebasen i staten New Mexico, USA.

Først i 1983 blev sagen kendt af offentligheden - formentlig på grund af en utæthed inden for flyvevåbnet. Historien lyder helt utrolig.
Kan den virkelig være sand? Er det muligt at få den bekræftet af de implicerede?

Disse spørgsmål stillede den amerikanske elektronik-fysiker, dr. Bruce S. Maccabee, sig selv og gik så i gang med et tålmodighedsarbejde, der bragte afslørende ting frem i dagens lys.

SUFOI har genoptrykt bogen **UFO LANDING**, og sælger den til 1986-pris:

kun kr. 40,-

UFO-LANDING er på 60 sider i A5 format.

Bogen bestilles ved at indbetale kr. 40,- + kr. 12,- (ekspedition/porto) på giro 9 11 77 25, SUFOI, postboks 6, 2820 Gentofte.
Mærk modtagerdelen »UFO LANDING«.

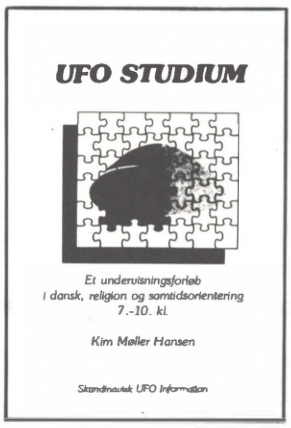
Meget begrænset antal!

I næste nummer bl.a.:

- ★ Spændende video-optagelse fra Hallingdal, Norge
- ★ Nyt om kuglelyn
- ★ Sammensværgelse og sløring
- ★ Nye udgivelser fra SUFOI

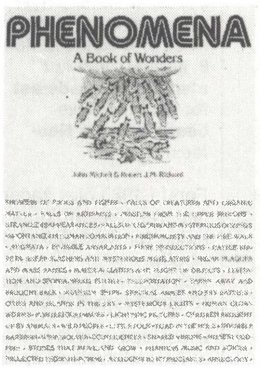

Fakta om...UFO
er en seriøs grundbog om ufo-fænomenets mange spændende aspekter med: danske observationer, ufo-teorier, statistik, religion og folketro samt Bermuda Trekanten.
48 sider, rigt illustreret, **kr. 56,00.**
Nu i 2. oplag!

UFO Studium
er en opgavebog, der knytter sig til »Fakta om...UFO«.
Velegnet til studiekredse og skolebrug.
20 sider, illustreret,
kr. 18,00.
Ved køb af mindst 10 ekspl. er prisen kr. 12,00 pr. stk.

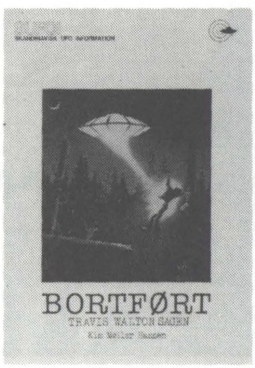
Phenomena
er en engelsk klassiker af format!
Bogen for alle, som kan lide mysterier.
128 sider, illustreret,
kr. 78,00.

På sporet af ufonauten
er en tankevækkende bog. Er ufonauter en moderne udgave af gamle tiders nisser og små folk?
288 sider,
kr. 20,00. TILBUD.

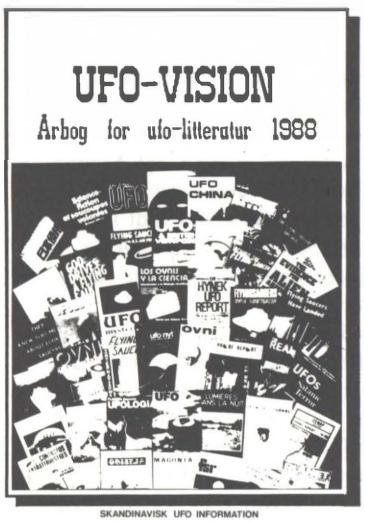
Bortført. Travis Walton Sagen.
Hvad skete der egentlig den 5. nov. 1975, da skovhuggeren Travis Walton blev bortført af et ufo. Blev han virkelig bortført, eller er det et svindelnummer.
Bogen diskuterer for og imod.
68 sider, illustreret, stort format,
kr. 20,00. TILBUD.

SUFOI 30 år
- lydbånd med fire foredrag fra SUFOIs 30 års jubilæumsfest i Lyngby, nov. 1987. Bl.a. et foredrag om »UFO-styrt på Spitzbergen og andre ufo-myter«.
90 minutter, mono, **kr. 48,00.**

UFO-Vision 1988. Årbog for ufo-litteratur 1988
bringer anmeldelser af danske og udenlandske bøger og debatstof.
Verdens eneste årbog om ufo-litteratur!
48 sider, illustreret, stort format,
kr. 78,00.

Alle materialer bestilles ved at indbetale det samlede beløb + kr. 12,- (porto/ekspedition) på **giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.**
- Husk at skrive på modtagertalonen, hvad der bestilles.